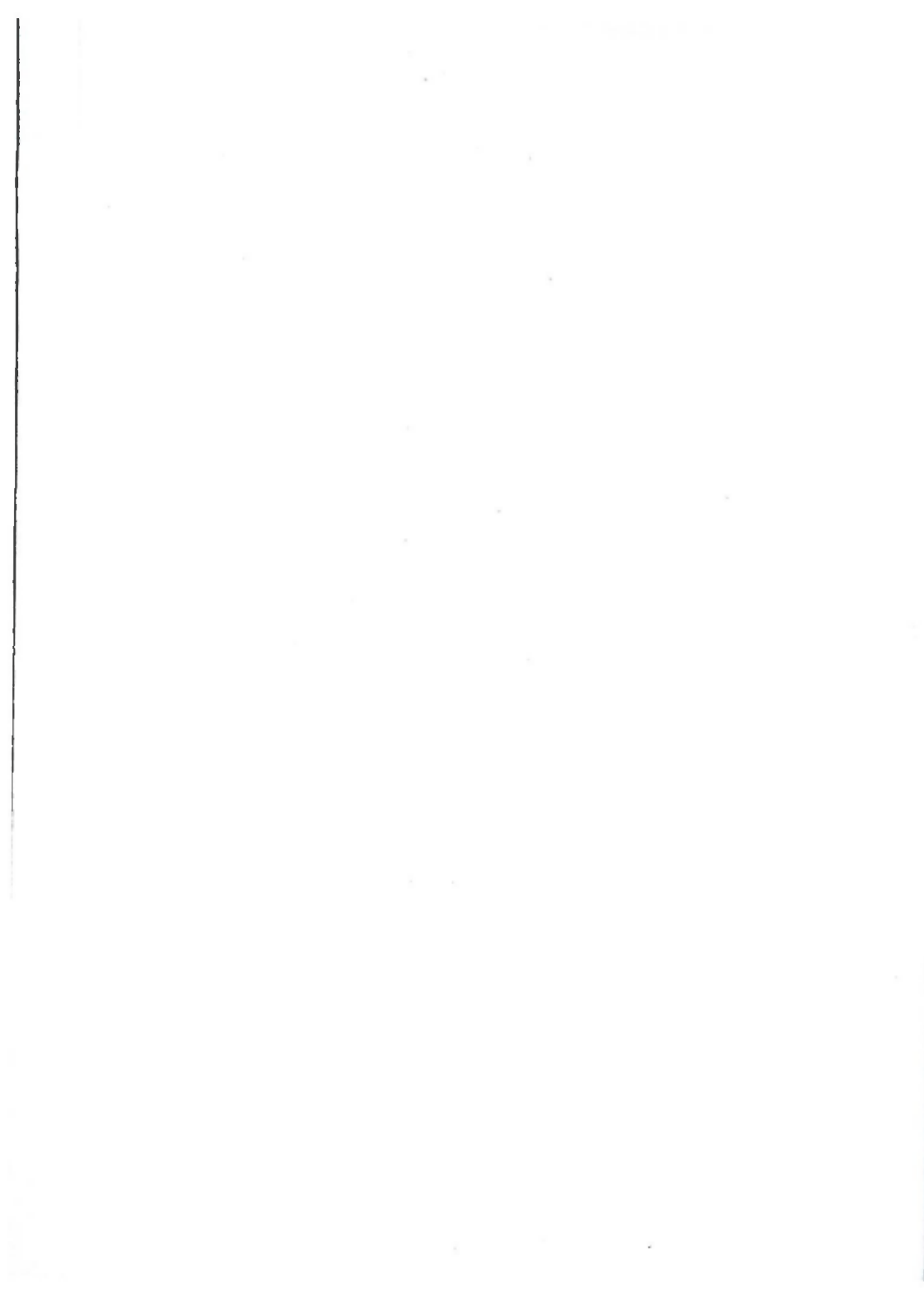

odsev odseva

**Zakon nam
pri delitvi ni
naklonjen**

**Gradili bodo
3 bloke**

**Neizkoriščene
možnosti
kamnoloma**

**srce me je bolelo,
ko sem videla
propadanje gradu**

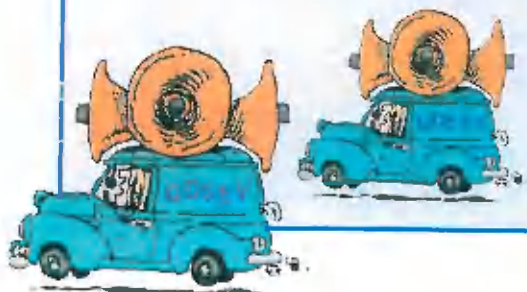
Ob slovenskem kulturnem
prazniku, 8. februarju, čestitamo
vsem občanom Trzina in drugim
bralcem Odseva!

Vodstvo Občine Trzin

Bi radi Trzince in okoličane seznanili s svojo
dejavnostjo, možnostmi nakupa pri vas,
obvestili sokrajane o čem pomembnem?

**Oglašajte v Odsevu! Dobra reklama je pol
uspeha, druga polovica pa je priložnost, da
ste z objavo oglasa v časopisu uspešni!**

Oglase, reklamne članke in druga obvestila
lahko naročite ali sporočite na uradu občine
Trzin, Mengeška 9, tel./fax: 711 060 ali pri
poverjenikih in članih uredniškega odbora
Odseva.

OPTIKA

Martina Škofic

Ljubljanska 87, Domžale

Tel. 714-006

Delovni čas:
vsak dan 8.00 - 12.00
in 16.00 - 18.00
sobota zaprto

Slovenska 24, P.E. Mengeš
tel.: 738-980

IN ODSEV SE ROJEVA ZNOVA

Pred več kot dvajsetimi leti se nas je skupina trzinških študentov odločila, da bomo izdajali krajevni časopis, ki smo mu dali ime Odsev. V lakratnih razmerah nismo mogli biti kar sami izdajatelji, zato smo pristali na to, da je bila naš izdajatelj takratna krajevna organizacija ZSMS. Ker smo bili vsi starejši, bolj izkušeni in tudi bolj razgledani kot mladinski funkcionarji, smo lahko nastopali dokaj svobodno in nam je mladinska organizacija bolj ali manj služila le za krinko, če smo jo že potrebovali. Predvsem smo časopis izdajali v želji, da bi ljudi obveščali in tudi mogoče spodbudili, da bi naredili kaj za skupno dobro. Po nekaj kar dobro sprejetih številkah je izhajanje časopisa zamrlo.

V vodstvu prejšnje krajevn skupnosti Trzin so spoznali, da bi Trzinu lahko koristilo, če bi Odsev obudili. Na pobudo predsednika Sveta KS Trzin Toneta Ipavca ter nekaterih svetnikov, še zlasti Staneta Mesarja in Janija Mušica smo glasilo decembra 1996 res obudili. Vodstvo KS nam je pri uredniški politiki puščalo precej proste roke in brez lažnega sprenevanja ali samohvale lahko rečemo, da

smo zaupanje izpolnili. To nam praktično ves čas zahtujejo tudi številni naši sokrajani in drugi bralci. Res pa je, da pri pisanju, za kakršno gre pri Odsevu, ne moremo ustreči okusom, željam in idejam prav vseh bralcev. Vedno je nekdo užaljen, razočaran ali nezadovoljen. Večinski odzivi in splošne ocene pa nas vseeno spodbujajo in utrjujejo v prepričanju, da smo šli po pravi poti.

Nedvomno je imelo naše glasilo kar nekaj zaslug, da smo dobili svojo občino. Ali je bilo to dobro ali ne, bomo še videli, v uredništvu časopisa pa smo prepričani, da je bila to pravzaprav edina prava možnost. Odsev je v zadnjih dveh letih opozoril na celo vrsto problemov v našem kraju, odsevali smo želje, potrebe, načrte in sploh življenje našega kraja. Kot smo že zapisali, je bilo prav zaradi nas verjetno v kraju opaznih tudi več problemov, kot pa če bi o tem molčali.

Zdaj smo dobili občino. Stvari se precej spremenjajo in počasi spoznavamo, da je občina precej bolj resna zadeva, kol pa je mogoče sprva izgledalo. Pravzaprav morajo biti vse stvari v javnem življenju kraja precej bolj dorečene, kol so bile prej. Prav zaradi tega je treba, kol nam zahtujejo, Odsev ponovno ustanoviti. Časopis naj bi izhajal in deloval še naprej, kol kot je, le da bo poslej njegov ustanovitelj Občina, da bo uradno glasilo naše občine in da je treba vse bolj natančno določiti.

V uredništvu Odseva bi želeli, da bi bila naša uredniška politika še naprej avtonomna, kol je bila, vendar se je v zadnjem času pojavilo več strankarskih zahtev po večjem nadzoru časopisa in tudi uredniške politike. Izkazalo se je, da pri tem ne gre za večinsko mnenje članstva posameznih strank, ampak bolj za ocene posameznikov, ki jih žgečka, ker se v preteklosti nismo povsem prepustili njihovem vplivu in smo objavili tudi kakšno stvar, ki jim ni bila pogodu.

Ne lrdimo, da vse delamo brezhibno, brez napak. Teh opazimo še celo precej več kot verjetno običajni bralci. Žal Odsev ni profesionalen časopis, včasih ga delamo v prav nemogočih pogojih, znan slovenski prego-

vor pa tudi pravi, da tisti, ki dela, dela tudi napake. Saj poznate rek: "Moliti se je človeško!" Trudimo se, da bi bilo napak in zmot kar najmanj, vendar nismo bogovi.

Kar pa se tiče različnih pogledov, pa moramo reči, da se pri njih začenja prva lekcija demokracije. Vsi, hvala bogu, ne moremo misliti povsem enako. Če nekdo misli drugače, ga ne moremo kar odstaviti ali zbrisati z obličja Zemlje. Razumni in pošteni ljudje se znajo pogovarjati, usklajevati poglede in dosegati kompromise. Ravno časopisi so pri tem lahko koristni pripomoček. Prav zaradi tega se v uredništvu ne izogibamo kritikam. Pripravljeni smo jih poslušati, se o njih pogovarjati in če nas bodo tisti z drugačnimi idejami znali razumno prepričati, bomo tudi temu primerno spremenili našo politiko urejanja. Ne pristajamo pa na pritisk iz varnega anonimnega ozadja in sklicevanje na nekakšno strankarsko moč. Res, da so posamezni strankarski predstavniki z volitvami v Trzinu dobili mandat za vodenje življenja naše občine do naslednjih volitev, vendar lo še ne pomeni, da lahko razmišljajo o direktivah in cenzuri. Za kaj takega bi morali dobiti precej bolj množično oz. večinsko podporo volivcev.

Župan Anton Peršak, kot tudi občinski svetniki, so nam obljubili, da nam bodo dopustili novinarsko svobodo, zato v uredništvu pristajamo na nekoliko spremenjene pogoje dela. Storiili bomo vse, da bi po svojih močeh upravičili zaupanje. Če pa bi slučajno prevladali posamezni strankarski interesi, ali celo interesi vplivnih posameznikov v nekaterih strankah, pa bo treba verjetno iskati nove člane uredništva.

Zdaj, ko Odsev "ustanavljamo" na novo, se nam je to opozorilo zelo potrebno, saj bi radi odsevali kar najmanj ukrijevano in prikrojeno podobo Trzina.

Urednik

11/11/11

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Odgovorni urednik:

Miro Štebe

To število so pripravili:

Mateja Ertulj, Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Nuša Matan, Jani Mušič, Gašper Ogorelec, Viktorija Pečnikar - Oblak, Katja Rebec, Mojca Senica in Jože Štih

Tehnično urejanje:

Emil Pevec

Fotografije:

Mojca Ručigaj

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):

Martja Lukan

Tisk:

Bavart Trading d.o.o., Ljubljana

Naklada:

1300 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Po mnenju Ministrstva za kulturo Republike Slovenije št. 415 - 395/97 krajevni časopis Odsev spada med proizvajalce informativnega zneska iz 13. točke 1. stavka 3. zloženice, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

"Trzinski so fantje
za Pšato doma."

Posnetek z zimskega
sprehoda ob Pšati.

(Foto: Mojca)

Laže je prestaviti reko
kot spremeniti njeno naravo.

(Kitajski)

Tihla voda bregove dere.

(Slovenski)

ŽUPANOV KOTIČEK

V IZOBIŠ NESPORAZUMOM

Izkušnje prvih tednov kažejo, da so pričakovanja občanov v zvezi z novo občino različna. Po drugi strani pa je po telefonskih pozivih in tudi po govoricah, ki krožijo po Trzinu, mogoče sklepati, da ima marsikdo pomisleke v zvezi z ukrepanjem občine ali vodstva občine, čeprav so ti ukrepi logična posledica zakonov, ki urejajo področje lokalne samouprave.

Naj omenim komentarje v zvezi s kadrovskimi odločitvami občinskega sveta. Slišati je, da bi n.p.r. občinski svet moral v svoje komisije in odbore imenovati druge ljudi in ne leih, ki jih je imenoval. Izstopa očitek, da dobivajo člani občinskega odbora, imenovani za člane odborov in komisij, še dodatno moč, ki si je, denimo, ne zaslužijo. Temu moram ugovarjati, saj je zakon povsem jassen. Najmanj polovica članov vsakega delovnega telesa občinskega sveta mora biti izmed članov občinskega sveta in predsednik je lahko izključno član občinskega sveta. Zato pač je tako, da bo kmalu vsak član občinskega sveta tudi predsednik kakšne komisije ali odbora, kajti odborov in komisij, ki jih občinski svet mora ustanoviti, je kar precej. Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja pa je sploh lahko sestavljena samo iz članov občinskega sveta. Isto velja glede podžupana, ki ga predlaga župan, izvoli pa občinski svet. V skladu z zakonom je lahko za podžupana izvoljen samo član občinskega sveta. Moja želja pa je, da bi bil podžupan neko izmed svetnikov, ki bi lahko v čim večji meri prevzel skrb za eno glavnih delovnih področij občinskega vodstva, npr. za finance ali za gospodarske javne službe ali za področje okolja in prostora. Kandidatka, ki

sem jo že predlagal, je kandidatura iz osebnih razlogov zavrnila. Zdaj bom verjetno počakal do nadomestnih volitev enajstega člana občinskega sveta in se potem na podlagi posveta s svetniškimi skupinami odločil, koga predlagati. Že spel v skladu z zakonom pa občina podžupana mora imeti.

ZAČASNA SKUPNA UPRAVA 2 OBČINO DOMŽALE

Slišati je bilo nekaj pomislekov in očitkov v zvezi z odlokom o skupni upravi z Občino Domžale, ki bo veljal kakšnih šest mesecev. Tudi glede tega odloka velja, da zakon o lokalni samoupravi sili nove občine v sprejem te rešitve. Kajli te občine, dokler ne sprejmejo statutov in odlokov o ustanovitvi in organizaciji lastnih upravnih organov, ne smejo zaposlovati ljudi v občinski upravi. Če pa leih, ustrezno izobraženih ljudi, nimajo, ne smejo voditi upravnih postopkov, kar pomeni, da vsaj šest mesecev občina ne bi mogla izdati nobene odločbe o ceni vrta ali o sprejemu oloka v vrtec, nobene odločbe v zvezi s prispevki, ki so pogoj za gradbeno dovoljenje itd. itd. Skratka, brez uprave občina ne more, hkrati pa je vsaj pol leta ne more ustanoviti in zato potrebuje začasno skupno upravo, ki odloča v skladu z veljavnimi akti in po odredbah župana. Občina Trzin torej že je samostojna občina, le da ima svojo začasno upravo v Domžalah. Sicer pa v Trzinu za zdaj ljudi prostorov zanjo še nima.

KRITIKA

Ze vsa leta opravljam dela v službah, ki so zelo izpostavljene javni kritiki. Koža je torej podplat že čez in čez poslala in kri-

tika se mi zdi nekaj vsakdanjega. Sodim pa, da je prav, da tudi listi, ki me javno kritizirajo, zmore dovolj poguma, da javno pove, kdo je. Mislim na anonimne "kritike", ki pišejo po plakatih ali pošiljajo anonimna pisma v javna glasila. Zato tudi nasprotujem objavljanju anonimnih v Odsevu. V zadnji številki je nepodpisana reaktivka napadla novo občino in zlasti njeno vodstvo, čes da ni poskrbelo za ogrevanje dvorane na Mengeški 9, tako da si mora skupina rekreativk poslej organizirati svojo rekreacijo celo v neki drugi občini. Žal pa ji tudi urednik v odgovoru ni pojasnil, da občina z dvorano in ogrevanjem dvorane na Mengeški 9 nima nič opraviti. Dvorana je v upravljanju KUD in ni priključena na peč, s katero ogrevamo prostore občine. KUD ima svoj sistem ogrevanja. Skoraj prepričan sem, da anonimna kritikerka, ki se je dalj časa rekreirala v tej dvorani, to ve, in da se ji je samo zdelo primerno izkoristiti navidezno priložnost in očrnilo vodstvo občine, ki ji ni pogodu. Morda je celo pomislila: "Če se mi ni treba podpisati, se lahko navsezadnje tudi žalam".

OPTIMIZEM

Ne glede na vse majhne nesporazume, ki deloma golovo izhajajo tudi iz dejstva, da pač vsakdo ne more poznati zakonov in drugih predpisov, je treba poudariti, da je občinski svet začel resno delati. Januarska seja je bila po mojem prepričanju zelo plodna. Nikakršnih političanskih poniglavosti, ki blokirajo delovanje mnogih občin, ni bilo čutili. Verjamem, da bomo tudi v prihodnje zmogli tako nadaljevati.

Trzin,
14.01.1999

Vaš župan

Vsem bralcem in bralkam
Odseva čestitamo ob slovenskem
kulturnem prazniku.

Uredništvo Odseva

POGLED IZ NOVINARSKEGA PARTERJA

Naša nova Občina je zaživel. Res, da bomo še nekaj časa imeli skupno upravo z domačjo občino, vendar je urejanje in vodenje življenja v Trzinu vseeno zdaj le še v naši pristojnosti in domeni.

Po vsem, kar v teh dneh vidimo in slišimo na Občini, lahko brez lažnega prilozovanja zapišemo, da noben drug kandidat za župana verjetno ne bi tako zaviral rokavov, kot jih je Anton Peršak. Kot bi imeli profesionalnega župana, je naš novi župan redno vsak dan na svojem mestu na Občini, kjer ureja vse, da bi delo Občine kar najhitreje steklo tako, kot se od nje zahteva. Ker se že dolga leta ukvarja s politiko, se mu stvari zdaj ni treba še učiti. Takoj se je z veliko vneto lotil pripravljanja vseh pravilnikov, poslovnikov in drugih aktov, ki urejajo delo občinske uprave, zraven pa sestankuje s predstavniki strank, trzinskimi svetniki in člani posameznih komisij ter s predstavniki Občine Domžale, novinarji in številnimi drugimi bolj ali manj pomembnimi sogovorniki. Dela je res ogromno, vendar v danih pogojih za zdaj vse poteka po načrtih.

Občinski svet se je doslej sestel dvakrat in treba je zapisati, da so se svetniki vestno in tudi složno lotili nalog, ki so pred njimi. Delo jim precej olajša župan, saj s svojim poznavanjem zakonov in z izkušnjami drugih občin odloke pripravlja tako, da ne potrebujejo prav dosti popravkov in dopolnil. Za zdaj so večino sklepov sprejeli skoraj soglasno.

Na zadnji seji občinskega sveta je bilo zanimivo, ko je pri ločki, ko so določali člane nadzornega odbora, za besedo zaprosila predsednica SDS Irena Jevšenak. Predlagala je, naj bi v nadzorni odbor vstrelili tudi predstavnika njihove stranke,

čeprav na volitvah nihče od članov njene stranke ni zbral zadosti glasov, da bi dobil stoliček v občinskem svetu. Predstavniki SKD-ja so se zavzemali za to, da bi sestavo nadzornega odbora potrdili na naslednjem sestanku, tako da bi imeli čas za podrobnejši razmislek o tem predlogu, vendar so jih ostali člani sveta preglasovali in potrdili že izbrane člane nadzornega odbora.

Ko so obravnavali odlok o našem glasilu, so člani občinskega sveta podprli predloge in dopolnila uredništva Odseva in tako naši redakciji dopustili več avtonomije, kot pa jo je predvideval prvotni predlog in tudi kot so zahtevali predstavniki nekaterih strank, ki so se zavzemali za večji nadzor nad našo uredniško politiko.

Na januarski seji občinskega sveta smo izvedeli tudi zanimiv podatek, da je bilo v Trzinu decembra po uradnih ocenah 3.022 prebivalcev. Ker se je naša občina tako uvrstila med liste, ki imajo več kot 3.000 prebivalcev, bo poslej višji tudi količnik za izračunavanje višine plač župana in drugih v vodstvu občine. Če bi bile novembrske lokalne volitve zdaj, pa ne bi volili po večinskem, ampak po proporcionalnem sistemu.

Člani občinskega sveta so tudi dokaj gladko ustanovili in potrdili sestavo vrste občinskih komisij in odborov. Ta delovna telesa bodo v pomoč svetnikom, sestavili pa so jih v skladu z dogovori na kolegiju župana. V tem kolegiju, ki naj bi bil nekakšno svetovalno telo za pomoč županu, so predsedniki trzinskih strank. Ti so poskrbeli, da so v delovna telesa občinskega sveta prišli člani njihovih strank. Vse lepo in prav in po zakonu, vendar mogoče ta zakon in način ni najbolj življenjski. V delovnih telesih občinskega sveta mora biti namreč najmanj polovica članov iz vrst

občinskih svetnikov, tem odborom in komisijam pa lahko predsedujejo le svetniki. Ker bo občinski svet potreboval kar precej delovnih teles, svetnikov pa bo le enajst, se lahko zgodi, da bo vsak svetnik moral delati tudi v treh, štirih in mogoče celo več delovnih telesih. To bo za svetnike veliko breme, saj ni nihče profesionalce, vsi imajo še svoje družine in službene obveznosti, vsaj enkrat na mesec bodo morali sodelovati na sejah občinskega sveta, zraven pa prav gotovo še tudi na vsaj nekaj sestankih svojih strank. Če niso nadjudje, bodo težko učinkovito in kakovostno delovali hkrati v vseh teh delovnih telesih. Prestostali članov delovnih teles ne bo smelo biti več kot svetnikov, stranke pa se, če pazljivo pogledamo, niso prav posebej ozirale na to, koliko njihovih kandidatov obvladajo posamezno delovno področje. Važno je bilo predvsem to, "da je naš".

V Trzinu je velika večina ljudi, ki ne pripadajo nobeni stranki. Med njimi je tudi zelo veliko strokovnjakov za posamezna področja, ki bi verjetno lahko precej bolj učinkovito sodelovali v posameznih odborih in komisijah kot pa nekateri člani strank, ki so se doslej izkazali predvsem z lojalnostjo strankam. Prav bi bilo, da bi se v vodstvu občine bolj ozirli po uspešnih pravnih, gospodarstvenih, finančnih in drugih, ki bi bili lahko občinskemu vodstvu v precej večji korist kot pa nekateri ugledni strankarski pripadniki. Vendar zakon je zakon. Vodjem odborov in komisij svetujemo, naj vseeno poskusijo razširiti krog članov teh delovnih teles tudi z zunanji, nestrankarski člani. Verjetno bo bolje za vse.

Miro Stebe

UMETNE DEKORATIVNE RASTLINE

INDUSTRIJSKA CONJA TRZIN, izl. ulica 16 ☎ 061/1621115

1236 TRZIN ☎ 061/713-077

- **IZDELJUJEMO** umetna drevesa, pinstoke, palme, rastline, cvetice
- **ARANŽIRAMO** poslovne prostore: hale, restavracije, gostilne, trgovine, plačala, hišne, sejneke, prostore
- **IZPOSODJAMO** za sejne, snemanja, svečane priložitosti

UMETNE DEKORATIVNE RASTLINE

PRIDRUŽITE SE NAM!

Uredništvo Odseva vabi vse pišoča, ki jim naš kraj nekaj pomeni, da se nam pridružijo! Trzin je neizmerna zakladnica najrazličnejših tem za pisanje. Smo v prelomnem obdobju za naš kraj, zato prispevajte kaj v njegovo zgodovino! Še zlasti vabimo mlade, dinamične fante in dekleta, ki obvladajo pisanje na računalniku.

Vabimo tudi vse, ki bi želeli zaslужiti kak tolar s trženjem oglasov za naš časopis. Obrnite se na koga od članov uredništva ali neposredno na sedež KS Trzin. V naših vrstah boste dobrodošli! Poskusite in videli boste, da ste lahko tudi novinarji ali pa komercialisti!

Vabljeni!

ZAKON NAM PRI DELITVI NI NAKLONJEN

Na januarski seji Občinskega sveta občine Trzin je župan Anton Peršak svetnike seznanil s potekom delitvene bilance. Pri tem je omenil, za marsikoga, nekaj novih in presenečljivih dejstev, ki naj bi jih bilo treba pri delitveni bilanci upoštevati, da bi vse potekalo v skladu z zakoni. Ta dejstva so v marsičem za našo novo občino neugodna, zato smo župana zaprosili, da za bralce Odseva ta dejstva posebej predstavi.

Glede na to, da so pričakovanja delitvene bilance v Trzinu napeta in tudi velika, se mi zdi potrebno, da pojasnim nekatere zadeve v zvezi s tem in tako že v naprej poskusim odpraviti nesporazume. Novela zakona o lokalni samoupravi, ki je bila sprejeta lanske jeseni, je nekatere stvari pri delitveni bilanci spremenila na škodo novonastalih občin. Mogoče so občani v dnevnem časopisu že zasledili, da se tudi druge nove občine pritožujejo.

OBSTAJATA DVE NOVI OBČINI

Najprej je treba pojasniti nekaj dejstev. Opozoril bi predvsem na to, da je napaka prepričanje nekaterih, da občina Domžale, kakršna je bila, še obstaja in da se je občina Trzin le odcepila od nje. Da je torej tam še vedno občina Domžale, ki ima kontinuiteto prejšnje občine in da lahko občina Trzin od nje zahteva izpolnitev takšnih ali drugačnih zahtev. Gre za to, da stare občine ni več in da zdaj obstajata dve novi občini, ki sta načeloma enakopravni dedinji stare. Zdjaj tako ni mogoče postavljati zahtev v smislu: "Vi ste nekaj sprejeli in vi morate zdaj to plačati." Zdjaj sta zavezanki vseh dogovorov, pogodb itn. iz prejšnje občine kol pravni naslednici obe novi občini. To je zelo pomembno, ker iz zakona izhaja, da sta za obveznosti, ki so bremenile prejšnjo občino, sorazmerno s številom prebivalstva odgovorni obe občine.

Ob tem pa je treba reči, da zakon s tem daje prednost tistim občinam, ki so nastale tam, kjer je bil sedež prejšnje občine in zelo mačehovsko one druge občine. Prej se je lastništvo javnih podjetij, javnih zavodov ali objektov skupne porabe sorazmerno delilo, zdaj pa nove občine, ki niso na območju, kjer je bil sedež prejšnje občine, lahko dobijo samo pravico do souporabe takšnih podjetij in ustanov. Vse te ustanove pa postanejo last tiste občine, ki leži tam, kjer je bil sedež stare občine. V našem primeru postanejo last Domžal.

DELITEV POMOŽENJA IN BREMEN PO LEGI

Zelo neugodno je tudi to, da zakon striktno določa, da pri delitvi velja načelo, da je treba vsa bremena, ki so pisana na premoženje občine, deliti po legi. To pomeni, da se vsa bremena, ki na primer bremenijo infrastrukturne objekte ali kaj podobnega, določajo po legi. Iz tega tako v primeru ceste M10 sledi, da mora neplačani del investicije, ki naj bi ga prej plačala stara občina, zdaj plačali občina Trzin kot tista občina, v kateri je večji del objekta.

PROTI NASTAJANJU NOVIH OBČIN

Gre za to, da je predlagatelj zakona postavil zadeve tako, da ne bi spodbujal nastajanja novih občin, saj v večini primerov nove občine ležijo na drugih območjih. Zakon oz. njegov 51. člen je napisan tako, da destimulira nastajanje novih občin. Kot je znano, se že številne nove občine pritožujejo zaradi takšne zakonodaje. Nekateri občine, kot na primer Predvor in Jezersko, želijo v zvezi s tem sprožiti ustavno pritožbo in mi se bomo temu pridružili. Gre za to, da bi zdaj vse novonastale občine potegnile krajši konec, še zlasti neugodno pa je to prav za našo občino.

PREKRATEK ROK

Tisto, kar je dodatno neprijetno v tem členu, je to, da določa zelo kratek rok za zaključek delitvene bilance. Ta bi morala biti končana že v treh mesecih po konstituiranju občine – se pravi nekje do sredine marca. V tem času se je zelo težko ali skoraj nemogoče sporazumeti, še zlasti, ker

je treba tudi opraviti celo vrsto drugih opravil, na primer premoženjsko bilanco. Stvar pa onemogoči tudi dejstvo, da občine, na območju, kjer je bil sedež stare občine, nimajo interesa za dogovor. Zakon namreč določa, da, če se v treh mesecih ne opravi delitvena bilanca za se o njej ne morejo sporazumeti, delitveno bilanco opravi država. Ta pa jo opravi tako, kot je zapisano v zakonu. Kol sem že rekel, je ta zelo mačehovsko opredelil načela delitve glede na nove občine, ki so nastale tam, kjer ni bilo sedeža občine.

PROPORCIONALNA DELITEV NELOCIRANIH DOLGOV

Omeniti moramo še tretje načelo delitvene bilance, ki pravi, da se vsa bremena, ki jih ni mogoče locirati, razdelijo med obe občini v skladu s sorazmernim številom prebivalstva. V našem primeru to pomeni, da si je treba tako razdeliti v preteklosti najeta posojila, med drugim tudi dolg prejšnje občine, ki si ga je ta naložila v delitveni bilanci z občinama Lukovica in Moravče. Gre za 60 milijonov SIT letno, ki jih je treba izplačevali omenjenima občinama. Izplačevanje si bomo zdaj sorazmerno številu prebivalstva razdelili. Trzin naj bi tako plačeval 9,5 % dolga, preostali del pa bodo plačevali Domžale. Občina Domžale tako zdaj nima nobenega interesa, da se mi sporazumemo, saj je zakon zanj veliko bolj ugoden. Pri tem ji pravzaprav nimamo kaj očitali. Tudi občina Trzin bi se verjetno v podobnem položaju, kol vsak dober gospodar, obnašala podobno.

Tu je sicer vprašanje dobrososedskega sodelovanja in fair playa. To naj bi občine spodbujalo, da bi vendarle dosegle nek sporazum. Tak sporazum pa bi moral iti v prid teh manjših občin. Večje občine s sedežem tam, kjer so bili sedeži prejšnjih občin, na primer Domžale, Kranj in druge, bi morale prav zaradi tega ponekod malo popustiti.

TUDI ŽELJA PO SKLENITVI DELITVE

Po drugi strani pa je za nas zaključek delitvene bilance zelo zaželen. Dokler tega sporazuma ne dosežemo ali dokler

država ne pove, kaj dobi ena in kaj druga občina, mi ne moremo razpolagati s tem premoženjem. Ne moremo najemati posojil in opravljati nekaterih drugih zadev. Na primer, če bi želeli prodati neko parcelo, da bi s tem rešili finančne težave občine, tega ne moremo storiti, dokler ni končana delitvena bilanca.

Nekatere stvari bomo seveda skušali ugodneje rešiti ali omiliti s pogajanjem. Ocenjujem, da tudi v Domžalah je dobra volja ali pripravljenost za dogovor, ker pa vem za velika pričakovanja Trzinčev, moram še enkrat opozoriti, da je zakon pravzaprav na

strani Domžal in da morajo samo počakati. Zakon je prinesel še eno spremembo, ki naj bi pospešila zaključevanje delitvenih bilanc. Prej so sporazum o delitveni bilanci sprejeli mali občinski sveti, zdaj pa naj bi jih sprejemali župani. Dogovoril sem se, da bomo oblikovali komisijo, ki mi bo pri tem pomagala. V njej bodo ljudje, ki stvari poznajo. Zaenkrat naj bi bili v komisiji širše člani, zraven pa naj bi kot svetovalci sodelovali še drugi poznavalci, na primer ljudje iz nekdanjega vodstva Trzina.

Miro Štebe

Tri načela delitvene bilance

- Vsi dolgovi, ki bremenijo premoženje, padejo na tiste občine, v katerih je tisto premoženje.
- Vsa bremena že sklenjenih pogodb in podobnega za investicije v infrastrukturne objekte padejo na tiste občine, v katerih so ti objekti.
- Vsa bremena, ki jih ni mogoče locirati, se razdelijo med obe občini v skladu s sorazmernim številom prebivalstva.

VOLITVE NADOMESTNEGA ČLANA OBČINSKEGA SVETA V IV. VOLILNI ENOTI

Kot smo že objavili, bodo v IV. volilni enoti Občine Trzin v nedeljo, 14. marca 1999, nadomestne volitve za enajstega člana Občinskega sveta naše občine. Nekatere predvolilne dejavnosti že potekajo, zalo nam je predsednica Občinske volilne komisije, Biserka Čičerov, poslala rokovnik za izvedbo nadomestnih volitev, s katerim naj bi soobčane seznanili, kako bodo stvari časovno potekale.

Doslej je bil že objavljen razpis nadomestnih volitev, stranke in občani pa so že tudi dobili poziv, da predlagajo kandidate. Zdjaj se poteka kandidiranje, ki se je začelo 15. 12. in bo trajalo do 17. 2. 1999 do 19. ure.

V času od 17. 2. do 24. 2. bo morala volilna komisija opraviti preizkus zakonitosti in hkrati potrditi kandidature predlaganih kandidatov. Skrajni rok za izdajo odločbe o potrditvi ali zavrnitvi kandidatov je 24. februar.

26. februarja, to je šestnajstega dne pred volitvami, bodo sestavili potrjene sezname in opravili zbiranje vrstnega reda na volitvah. Državljeni bodo lahko do 27. 2. usno ali pisno zahtevali popravek volilnega imenika, tega dne pa bodo že tudi lahko v sredstvih javnega obveščanja objavili potrjene liste kandidatov.

Volivci, ki bodo želeli glasovati po pošti, bodo morali volilno komisijo o tem obvestiti sedem dni pred volitvami. 10. 3. pa se bo na

sedežu občinske volilne komisije začelo predčasno glasovanje. Volivci, si se zaradi bolezni ne bodo mogli osebno zgledati na volišču, bodo morali 11. 3. sporočiti, da želijo glasovati na svojem domu.

12. 3. ob polnoči bo zaključek javne volilne propagande, začel pa bo veljati predvolilni molk. V nedeljo, 14. 3., bodo volitve.

Pri volilnem rezultatu bodo upoštevali tudi glasovnice, ki bodo prispеле po pošti do 12. ure naslednjega dne, se pravi do ponedeljka, 15. 3. 1999. Šesti dan po volitvah bodo objavili uradne rezultate glasovanja.

ZAKAJ JE ODLOK O UREJANJU OKOLICE V OBČINI TRZIN POTREBEN?

BRALCI,

ODSEVU

Kot občan občine Trzin se vsakodnevno srečujem s problemi, ki tarejo našo okolico. Verjetno se tako jaz kot tudi ostali Trzinčanci zavedamo, da moramo sami poskrbeti, da bo občina Trzin čista in urejena, ter da ji bo to v ponos. K urejenosti okolice sodi tako skrb posameznikov za okolico njihovih hiš kot tudi urejenost javnih površin.

Slednje pa smo zadnje čase kar malo zamenjali. Po Trzinu se zaradi vse večjega števila pasij in mačjih ljubljencev kaže problem živalskih iztrebkov, ki se kopičijo iz dneva v dan po naših ulicah.

Lastniki psov ravnodušno opazujejo, kako se njihovi ljubljenci sprehajajo po ulicah in puščajo svoje sledi (iztrebke), kjerkoli se jim zahoče. Moram poudariti, da sem velik ljubitelj živali, vendar tega ne odobravam.

Nič nam ni mar, če se naši otroci nahajajo v okolju, kjer lahko na vsakem metru travnate površine pohodijo ali primejo iztrebek in ne morem si zamisliti njihove igre v peskovnikih ali kje drugje. Vsem lastnikom psov in drugih živali, pa tudi staršem, bi zastavil le eno vprašanje:

Mar se bodo naši otroci v prihodnosti res prisiljeni igrati le v hišah ali na majhnih, ograjenih vrtovih??

Navsezadnje, mar je žival več vredna od otroške igre??

Res je, da ima vsak svoj okus, vendar zakaj ne bi bila naša okolica in naše ulice urejene. Vsak lastnik živali lahko pospravi iztrebke svojega ljubljentca. S tem ne bi imel samo čisto vesti, ampak bi pripomogel k boljši urejenosti okolice.

Vsem lastnikom, ki se tega reda že držijo, pa po domače lahko rečemo "kapo dol".

Kmalu bo prišla pomlad, ki bo ponovno budila naravo. Prispevajmo k preporodu narave z večjo skrbjo za njeno snaznost tudi mi! Ni potrebno, da imamo napisan odlok na papirju. Potrebno je razčistiti predvsem pri nas samih, se zavedati moralnih načel ter se ozreti hkrati na soobčane in postopati v skladu s pravili, ki jih narekuje okolje, v katerem živimo. Saj smo le ljudje, sosedje in prijatelji, ki skupaj živimo in ustvarjamo v naši okolici.

Ob koncu bi dodal še eno misel. Kot mlajši občan naše občine se s spoštovanjem spominjam žal že preminulega Trzinca, gospoda Zuna. Zal mi je, da smo mu premalokrat rekli hvala za skrb za naše okolje. Njegova vestnost in zagnanost za urejanje okolice in trzinskih ulic nam je dober zgled in poduk za prihodnost.

Matej Povše

GRADILI BODO TRI BLOKE

Driblžno istočasno kot smo izvedeli za nadaljevanje del na gradbišču osrednjega dela T3, so nas nekateri Trzinci opozorili, da so zabrnili gradbeni stroji tudi na drugi strani Pšate, na območju, ki sicer tudi spada v sklop T3. Ugotovili smo, da gradbeni delavci podjetja Emka po naročilu družbe DPN - UBK tam nameravajo zgraditi tri bloke. Za podrobnejše informacije smo se obrnili na predstavnik investitorjev.

Predstavniki Družbe za promet z nepremičninami in trgovino DPN - UBK Dušan

24. Stolpiči bodo visoki približno 15 m, imeli pa bodo pritličje, dve etaži in mansardo, kar pomeni, da naj v višino ne bi presežali omejitve, ki smo jih Trzinci poslali za objekte v T3.

Zatrdil nam je, da bodo v stolpičih le stanovanja in da v njih ne bo lokalov.

... Bolj preseneča ravnanje upravne enote Domžale, ki je investitorjem 27. 10. 1998 izdala gradbeno dovoljenje, kljub temu, da je že 30. julija od Krajevne skupnosti Trzin prejela dopis, v katerem je rečeno, da naj do konstituiranja nove občine Trzin, ki je bila ustanovljena 22. 7., ustavi vse postopke izdaje kakršnihkoli gradbenih dovoljenj na območju Trzina, še zlasti pa na območju T3. ...

Odločili so se za kakovostnejšo gradnjo z uporabo nekaterih dražjih materialov, kot so poln les, keramika in podobno. Stanovanja bodo velika, pet sobna, tako da računajo, da bodo pritegnili predvsem kupce, ki se ne ubadajo s socialnimi težavami. Prav zaradi tega pričakujejo, da bo soseska mirna in urejena.

MIR V CENTRU

Udobna STANOVANJA
3 sobna stanovanja s 2
kopalnicami v hiši
na 2. etaži v mirni
okoliščini

Mirna lokacija
na tihem uličnem
razpredelku na alpejski
nizinski cesti
v zeleni okolici
v bližini lokalov in trgovin

V centru TRZINA
Ljubljana 500 m, v bližini
osrednjega dela T3
(slika prikazuje zgradbo, ki
je v bližini)

Informacije
DPN-UBK, d.o.o.
Trzin 115, Ljubljana
Tel. 01/224 605

Hiše ne bodo podklete, za stanovalce in njihove obiskovalce pa bodo na koncu soseske uredili parkirišče za avtomobile. Na vsako stanovanjsko enoto naj bi prišli po dve parkirni mesti.

Zanimalo nas je, ali so se glede izgleda hiš kaj usklajevali z načrtovalci soseske, ki bi jo v osrednjem delu T3 rada zgradila Poleza. Gospod Dojčinovič nam je priznal, da ne pozna načrtov investitorjev v osrednjem delu T3 in tudi z zastojem ni dobro seznanjen, zatrdil pa nam je, da so se sami skrbno držali predvidenih gabaritov iz zazidalnega načrta, se pravi, da niso presegli formule P+2+M. Opozoril pa je tudi, da strehe, kakršne naj bi imeli njihovi bloki, spominjajo na streho, kakršno so zarisali načrtovalci za predvideno novo občinsko stavbo v T3. Na vprašanje, ali so v zvezi s svojimi načrti navezali kaj stikov s prejšnjo KS in sedanjo občino, nam je gospod Dojčinovič priznal, da slikov s trzinskimi predstavniki niso imeli, saj so vse postopke urejali z upravno enoto v Domžalah, s svojimi načrti pa so seznanili vse meje. Te so kar trikrat vabili na pogovore in seznanjanje z načrti. Ocenjujejo, da so bili tako do bodočih sosedov zelo korektni.

Ko smo se pogovarjali z nekaterimi sosedmi, so ti zatrdili, da kljub vsemu le niso bili dobro seznanjeni z načrti DPN-UBK. Nekateri celo pravijo, da so bili zavedeni. Še zlasti nezadovoljen je sosed Miran Šlebir, ki pravi, da bi želel na svoji parceli postaviti še eno hišo, vendar ni dobil dovoljenja, ker so zahtevali, da mora biti oddaljena 6 m od meje s parcelo, ki je zdaj v lasti DPN-UBK, po načrtih, ki jih je zdaj prejel, pa vidi, da so investitorji bodočih blokov zase dovoljenje dobili, čeprav bo eden od blokov le dva metra od meje z njegovo parcelo. Slišati je tudi pomisleke drugih krajanov. Nekateri se sprašujejo, kako bo med gradnjo, in tudi po njej, z varnostjo otrok na cesti proli šoli. To vprašanje so zastavili celo občinskemu svetu. Drugi opozarjajo na problem poplavljanja Pšate, saj bodo zazidalno območje nasuli, se pravi dvignili, tako da bo polok, ki je do zdaj zelo pogosto poplavljal prav na omejenem območju, verjetno našel možnosti za prestopanje brege pri doslej varnih sosedih. Problemov je

še več, zato bi bilo verjetno prav, če bi se investitorji prej več pogovarjali tudi z vodstvom Trzina. Zatrdili so nam, da se bodo zdaj v kratkem oglasili na občini. Vsaj zaradi boljših odnosov bi bilo to zaželeno.

Investitorje sicer razumemo. Ti pač želijo izkoristiti ugodno lokacijo in želijo na njej postaviti hiše, s katerimi bi lahko kaj zaslužili. Če so izpolnili zahteve, ki jim jih je za izdajo gradbenega dovoljenja postavila upravna enota, imajo zase čisto vest. Bolj preseneča ravnanje upravne enote Domžale, ki je investitorjem 27. 10. 1998 izdala gradbeno dovoljenje, kljub temu, da je že 30. julija od Krajevne skupnosti Trzin prejela dopis, v katerem je rečeno, da naj do konstituiranja

nove občine Trzin, ki je bila ustanovljena 22. 7., ustavi vse postopke izdaje kakršnihkoli gradbenih dovoljenj na območju Trzina, še zlasti pa na območju T3. Upravne enote so sicer organi države, vendar je v zakonu vseeno opredeljeno, da morajo delovati v skladu z interesi lokalnih skupnosti.

Miro Šlebe

V T-3 DELAJO DALJE

V decembrski številki Odseva smo pisali, da je Ustavno sodišče sklenilo, da bo preverilo postopek pridobivanja dovoljenj za gradnjo centra Trzina T3 in da je odredilo, da morajo investitorji in drugi dejavnosti v zvezi s T3 ustaviti. 13. januarja pa so nas nekateri bralci opozorili, da so na gradbišču spei prišli delavci in da nadaljujejo z deli. Tudi mi smo si ogledali gradbišče in videli, da so imeli naši obveščevalci prav. Ko smo preverili pri investitorjih, so nam ti potrdili, da imajo gradbeno dovoljenje za gradnjo v T3. Dobili naj bi ga par dni pred tem, ko je Ustavno sodišče 19. novembra ustavilo postopek

Čepin, objavljenega 7. 1. v ljubljanskem Dnevniku, v pogovoru, ki ga je imela z direktorjem glavnega investitorja v T3, družbe Poleza, mogoče razumeti, da gospod Zoran Madonč ni vedel, da že imajo gradbeno dovol-

Dnevniku: "Zaradi ustavitve del in postopka za pridobivanje gradbenega dovoljenja bomo tudi finančno tpepli." V nadaljevanju je Maja Čepin še zapisala: "Ker imajo z morebitnimi kupci stanovanj sklen-

... naj bi investitorji gradbeno dovoljenje za gradnjo v T3 dobili par dni pred tem, ko je Ustavno sodišče 19. novembra ustavilo postopek in prepovedalo izdajanje gradbenih dovoljenj ...

jenje. Povprašali smo novinarko Čepinovo, kdaj se je pogovarjala z gospodom Madonom in ali je takrat vedel, da z deli lahko vseeno nadaljujejo, ker imajo gradbeno dovoljenje. Zatrdila nam je, da se je z Zoranom Madonom

pogovarjala po objavi sklepa Ustavnega sodišča o ustavitvi vseh postopkov v Uradnem listu in da njen sogovornik ni vedel, da imajo gradbeno dovoljenje. Med drugim je dejal, kar je objavljeno tudi v

jenih že veliko predpogođb, se vlagatelji nadejajo, da bo sodišče odločalo najkasneje v roku treh mesecev, saj ne želijo, da bi se roki za vselitev preveč zavlekli."

Vsa stvar je precej nenavadna, saj naj bi tudi investitorji treh blokov na levi strani Pšate, če gledamo proti toku, gradbeno dovoljenje dobili le nekaj dni pred sklepom Ustavnega sodišča, komunalne prispevke pa so vplačali tudi le nekaj dni prej, predno je Trzin postal občina. Gre res za spleť nenavadnih naključij? V igri je veliko denarja.

Miro Šlebe

NEIZKORIŠČENE MOŽNOSTI KAMNOLOMA

V trzinskem vodstvu vse več razmišljajo o tem, kje bi v Trzinu našli primeren kraj za pokopališče. Slišali je bilo več predlogov, med drugim tudi, da bi pokopališče uredili v kamnolomu. V eni od naslednjih števil bomo pisali o predlogih in možnostih za ureditev pokopališča, lokral pa bi radi opozorili na neizkoriščene možnosti, ki jih ponuja kamnolom.

Najprej je treba zapisati, da je kamnolom v zasebni lasti in da bi se bilo treba najprej z lastniki dogovorili glede primerne cene za odkup ali pa morda za najemno pogodbo, kakršno so že imeli.

Kamnolom bi lahko šteli med Irzinske kulturne in zgodovinske zanimivosti. Med drugim so v njem, v kamniti razpoki, našli kamnito sekuro iz mlajše kamene dobe, kar priča, da je na našem območju človek bival že v pradedavnini.

Že pred prvo svetovno vojno so Irzinski gospodarji v kamnolomu kopali pesek in ga "furali" na državno cesto, v večji meri pa so gramoz iz kamnoloma začeli izkoriščati med obema vojnama. Še zlasti se je kopanje peska v kamnolomu razmahnilo pred drugo svetovno vojno in tudi med njo. Zasebnik Slavec iz Kranja je kamnolom začel izkoriščati pred drugo svetovno vojno, nadaljeval pa je tudi med okupacijo. Gramoz so potrebovali predvsem za gradnjo ceste Ježica-Sentvid. Trzinski in drugi Iurmani so vozili kamenje in gramoz tudi za cesto od Črnuč do Šentjakoba in železniško progo od Črnuč proti Lazam.

Ivanka Bugar se spomni: "Iz kamnoloma so vozili pesek že takrat, ko sem bila še otrok, na veliko pa so ga začeli kopati, ko so prišli Nemci. Ti so za ceste potrebovali

veliko gramoza, zato so uredili kamnolom. V njem so nameslili naprave za drobljenje kamena, naredili bunkerje, barako za delavce itn. Za delo so v glavnem najemali domačine, Trzinke in Ločane."

Konec poletja 1942 so partizani v kamnolomu

kar pridni delavci. Seveda, kaj pa so hoteli. Domov niso mogli, pa so delali. Kasneje so kamnolom začeli izkoriščati tudi drugi. Na eni polovici, tam kjer je bilo "Jagrščevo" je bil kamen dober in zato so prišli tako daleč v globino, druga polovica, tam kjer je bilo "Goltarjevo", pa so rekli, da material ni dober, zato je tisti črni vogal ostal neizkoriščen.

Po vojni so ludi naredili apnenico, kmalu po tem, ko so jo preizkusili, pa so ugotovili, da kamen tudi za apno ni dober in so vse opustili."

Po vojni so kamen iz Irzinskega kamnoloma največ uporabljali za obnovo ceste od Črnuč do Prevoj.

V kamnolomu je bilo v povojnih letih pravo malo podjetje s številnimi napravami, od drobilcev kamena, do kompresorjev, ozkoirne železnice s kovinskimi vagončki za skale. Sprva so

pesek vozili s konjskimi vpregami, kasneje pa že tudi s tovornjaki. Jakob Narobe se spominja, kako so razsreljevali skale v kamnolomu. "Delavci so pritekli iz kam-

mu minirali drobilnik kamena, kompresor in elektromotorje, barako pa požgali. Ivanka Bugar se spominja, da so diverzijo izvedli po deseti uri, ko je že veljala policijska ura. "Mi se takrat nismo upali ven. Ko so partizani odšli, so prišli Nemci in hoteli, da gremo gasiti. Vpili so "fojer, fojer", ampak jaz sem jim dala le vedra, da so nosili vodo od poloka gor, ven pa nisem hotela. No, potem pa so prišli gasilci in ukrolili ogenj."

Jaka Narobe pa se spomni, da je bilo drugi dan v kamnolomu in okrog toliko Nemcev "da je bilo vse zeleno". Vendar so bili partizani takrat že daleč. Stari gasilci pa so pripovedovali, da se jim med vojno, ko so partizani v Trzinu občasno izvajali diverzije, ni nikoli preveč mudilo gasiti. Da so sicer prišli, vendar nikoli niso gasili preveč zavzelo.

Kakorkoli že, po vojni so v kamnolomu najprej delali ujeti nemški vojaki. Ivanka pravi: "Bili so

noloma, eden je mahal z rdečo zastavico in vpil "Ogenj! Ogenj!" Potem pa se je slišala eksplozija. Kamenje in skale so letele vse do naše hiše. Na strehi smo imeli pogosto razbito opeko. Na hišo je padlo tudi več kar velikih kamnov, vendar kakšne posebne škode niso naredili. Treba pa je tudi reči, da so upravitelji kamnoloma škodo pošteno plačevali."

V začetku šestdesetih let so kamnolom nehali izkoriščati in ga prepustili usodi. Kamnolom pa je takrat začel igrati bolj družabno vlogo. O tem bomo pisali v naslednji številki.

Miro Štebe

110 LET DUHOVNIJE TRZIN

tega leta, se pravi 1. 1. 1999, v smo praznovali še 25. obletnico proglašitve župnije Trzin. Takole pa je napisal naš nekdanji župnik Jože Tomšič:

Nedelja sv. Družine
30. 12. 73
"..., ko bo g. nadškof proglašil novo župnijo Trzin. Ta dan se bo uresničila že slovelna želja le soseske, da postane samostojna župnija. Sedaj, ko bomo to dosegli, se vsi potrudimo, da bo nova župnija res zaživela ..."

Na letošnji slavnostni maši se

je zbralo mnogo vernikov in ludi duhovnikov ni manjkalo.

Slovesnost je vodil škof Alojzij Uran, ob strani pa so mu stali nekdanji župnik Jože Tomšič, dekan Vlado Pečnik, duhovnik z Vira Jože Tomšič, Janez Kvartnik iz Jarš, Jože Vrtovšek iz Blagovice in naš domači župnik Pavle Krt.

Za vesel in sproščen konec so poskrbele Irzinske gospodinje, ki so skrbno pripravile svečano gostijo.

Urša

STATISTIKA leta 1998

KRSTI:

v krstno knjigo smo vpisali 30 krščencev
13 iz cerkvenega zakona
8 iz civilnega
9 iz izvenzakonskih skupnosti
19 dečkov
11 deklic

POROKE:

7 hranjenih zapisnikov za župnijski arhiv
Prijavili so se simpatični pari, čeprav jih je bilo 6 od 14 mladoporočencev brez birm, eden pa je bil ateist, brez zakramentov. Najstarejši je imel 31 let, štirje najmlajši pa so se poročili z 19 leti.

POGREBI:

13 smo jih pospremili v večnost
7 moških
6 žena
Najstarejša 2 pokojna sta imela po 88 let, najmlajši pa je bil star 23 let.

PRI KURENTU VEDNO LEPE JASLICE

Jaslice so pomemben delček slovenske kulturne dediščine, ki smo ga včasih preveč zapostavljali in skrivali pred očmi javnosti. Vendar te dolgotrajne tradicije ni bilo mogoče izkoreniniti, saj je v jaslicah toliko lepega, da so se enostavno zasidrale v ljudeh. V Trzinu so jaslice, razen v cerkvi, vsako leto postavljali ludi v večini domov. Ponekod so se posebej potrudili in so postavljali precej bogatejše, lepše in večje jaslice kot drugje. Med Trzinci so še zlasti znane jaslice, ki jih iz leta v leto postavlja Franci Kurent. Tudi letos nas ni razočaral. Ni čudno, da so v božičnem času številni prišli h Kurentu na obisk prav zaradi jaslic. Ogledat so si jih prišli celo otroci iz vrta. Franci obljublja, da bo prihodnje leto

prav zato namenoma postavil še večje, zraven pa bo predslavlil še precej starejše papirnate jaslice. "Zdaj je drugače," pravi Franci, "zdaj pastircev in drugih figuric za jaslice ni težko dobiti. Prva figura iz teh jaslic je, kot mi je povedala mama, iz leta 1931. Spominim se, kako sem hodil zjutraj na vsežgodaj v Ljubljano, da sem v Irgovini z verski-

mi pripomočki takoj, ko so odprli, kupil kakšno figurico in da sem še pravočasno prišel nazaj v Trzin k pouku v šoli. Kasneje

sem hodil ponje ludi čez mejo. Kako je bilo to vredno, saj se včasih ni dalo kar tako ven kot zdaj. Imam pa tudi nekaj figuric, ki so bile narejene doma." Včasih so Trzinci jaslice puščali do pusta, da so pastirci pustovali, kot so se šali, zdaj pa se svet vrli hitreje in so marsikje jaslice že podrli. Vseeno pa bomo prihodnje leto Francija Kurenta in njegove jaslice prav gotovo obiskali in še kaj več napisali o tej tradiciji ludi v Trzinu.

II

I lej! Prebudite se, drage dame in gospodje. Ali se vi sploh zavedate, koliko zaobljub ste si zadali tik pred novim letom? Pa če ste jih pozabili, nič hudega. Obhajajo stvari, katerim se ne boste mogli izogniti, ne trdite se. Kompleksnejše so, kol si mislite. Vem, vem, da angleško obvladate do popolnosti. A zavedajte se, drage dame in gospodje, da to še zdaleč ni dovolj. Pametni vedo, da bo na Slovenskem prav kmalu prevladoval germanski – nemški jezik in tisti vizionarji tako rekoč berejo Goetheja, Schillerja itd. ... že v originalu. No, vi (mi), ubogi pa, ki boste morali začeti s prvo lekcijo, se mi smilite. Le kaj, le kaj boste čez čas počeli popolnoma nebogljivi v raznih Baumaksih, Sparih in podobno. Saj si še enih ubogih gozdarjev ne boste znali več kupiti. V Kranjsko Goro, moje dame in gospodje, pa vas zagolovo ne bodo spustili, če slučajno ne boste imeli dokazila, da obvladate nemško vsaj pogovornega jezika. Preizkuševalci v irhaslih blatah pa vas bodo, seveda, če bodo z vašim znanjem zadovoljni, pošteno nagradili s cno 100 gramsko Milka čokolado. Zakaj omenjam Kranjsko Goro? Pred kratkim sta se prav tam odvijali tekmi za svetovni pokal v veslatlomu in slalomu. In polovico časa, več kot polovico časa, ko je potekalo tekmovaljevanje, je preko ozvočenja govorci obveščali gledalce na smučišču o dogodkih ob progi v čisti nemščini. Samo sem ter tja, drage dame in gospodje, je padla kakšna slovenska beseda. Tako se to dela, je uradno geslo Baumaksa Hitler je bil pravi diletant. Spar in ostali vedo, kaj delajo: metle po 500, šraufengerje pa po 300 tolarjev, vojna je dobljena. In zadovoljni smo na koncu vsi. Kaj pa smo naredili mi, drage dame in gospodje, zato, da bi se ohranila lista prava klana slovenska beseda, za katero lako ponosno slojimo? Nič! Čisto nič! Pravzaprav več kot nič. Bojkotiramo jo. V novembrskem Odsevu smo vas vabili na večer poezije s pesnikom gospodom Toneom Kuntnerjem. Kritiki njegovo poezijo označujejo z zemeljsko in domovinsko. Torej, vabili smo vas preko Odseva, pa ne samo to, še več. Več kot 80 vabil smo poslali po pošti ali osebno. Vam, ki ste karkoli ali kadarkoli že sodelovali na kul-

VESTICKE IZPOD ŽAROMETOV

turnem področju v Trzinu. In kaj? Nič! Nič, drage dame in gospodje. Na prijetnem večeru slovenske poezije z gospodom Kuntnerjem, ki je profesionalno ludi igralec – lahko si torej predstavljate vrhunsko predstavitev poezije, je poslušalo dvajset obiskovalcev. Da, moje dame in gospodje, dvajset. In spomnil sem se gesla, ki nas bo dokončno rešil seh težav. Glasi se pa takole:

S kleno slovensko besedo z Baumaksom ter Sparom naprej!

Dvajset obiskovalcev Kuntnerjeve poezije ne hodo pozabili. To pa je ludi nekaj, kajne?

Ha, za vas, drage dame in gospodje, pa tokrat prvič in morda ne zadnjič, kaj se ve, predlog, iz katere knjige in katere lekcije ter seveda kaj lekcija vsebuje za učenje nemškega jezika. Nikoli ni prepozno. Torej:

Knjiga Deutsch als Fremdsprache für Kinder lehrbuch, Lektion 1: Hallo, Kinder! Temen, Texte situationen: Besuch im Klassenzimmer, Kreisspiel, Heksentreffen, sketch

Sprache: Sich begrüßen, vorstellen, verabschieden; Namen und Befindenerfragen und mitteln; vernähen, wieder sprechen. Tako. Naslednji mesec druga lekcija. V enem letu bomo knjigo obdelali. In ludi mi v KUDu moramo iti z delom naprej. Tokrat bomo prvič (torej zgodovinsko) delali občinsko proslavo za slovenski kulturni praznik: Proslava bo imela, torej vsebovala, vse elemente, ki jih mora imeti na tem nivoju, se pravi občinskem. Imela bo: slavnostnega govornika, pihalno sekcijo (del) mengeške godbe, pevski zbor (še ne vem, kateri) in poezijo. Slovensko poezijo (tokrat še). Proslava bo v Kulturnem domu dne 5. 2. 1999 ob 19.00. Drage dame, Kassandre si tokrat ne boste mogle do konca ogledati, kajti občinska proslava je pač občinska proslava in kdor da kaj nase, bo lakrat tam. Tega se pa ludi verjetno zavedate.

Drugače pa: spremljajte kulturne dogodke v časopisu Delo, kjer boste kmalu zasledili, da Irzinska Franc K. igra z nasprotnikom tem in tem, dne tega in

tega v KUDu France Prešeren na lokaciji Trnovo.

Celo leto je še pred nami, drage dame in gospodje, zato se ne naprezajte in ne utrujajte preveč s kulturnimi dogodki. Dozirajte jo po časi, kajti to je kol mamilo. Za mamila pa veste, da so pri nas prepovedana. Zato ludi mene kol preprodajalca kulture ne omenjajte naokoli. Se ne poznamo. Za vas, kjerkoli ste že, lep gledališki pozdrav

Lep gledališki pozdrav!

Jože Stih

Ko smo konec prejšnjega leta praznovali dan državnosti, ki bi bil lahko osrednji slovenski praznik, je bilo praznovanje izjemno skromno. medlo in tiho. To je spodbudilo našega soobčana Emilijana Pevca, da je zapisal pesem Skrušeni prapor, ki jo zdaj, v prvi letošnji številki Odseva, objavljamo. Naj vam da pesem misliti o razmerah v naši družbi in naj vas spodbudi, da se bomo z večjim ponosom in medsebojnim razumevanjem borili za našo skupno, slovensko mesto pod Soncem.

SKRUŠENI PRAPOR

Slovenec moj, ponižen in teplan, ozri v nebo se, ker se svita dan, pomlad prišla je, up cvetloč, belina, prešerno polje, njih modrina.

Pripni na prvi nagelj, vrtnico rdečo, naj zavirajo barve, sinu, hčeri v srečo, ponosno dvigni prapor v bran, saj lu očakov danjnih je tvoj slan.

A glej, odpiraj lujcem na široko vrata, pobral najlepše sadeže, ne briga ga lopata. Rojak moj! Ljubi mater, svojo domovino, čeravno dala kruha lanjšo bo rezino.

Kaj res ne veš, kdo Čedermac je bil? Ko v težkih časih nas je vse bodril, znova delaš težko mu krivico, saj on je lu – in naš. Nazaj mu daj pravico.

Kaj res ne znaš se strniti v vrste?

O, kralj Maljaž, le zbudi lante čvrste, dvočlonošči naj več ne bo, saj to je kuga, slrašno zlo.

Emilijan Pevce

TEATER ZA MLAJSE

Se malo, pa bo zame odločilni trenutek. Vpisati se bom namreč morala na taks. No ja, na enega bom že sprejela. Vendar pa si želim biti sprejeta na akademijo za gledališče, radio, film in televizijo.

No, to je bila moja želja do nedavnega. Če pomislim ..., saj mi gre tudi brez te šole. V skupini imamo okoli petnajst otrok, ki radi, tako kot jaz, delajo v gledališču. Letos smo imeli mnogo predstav. Naj še enkrat ponovim: dom za invalidno mladino Kamnik, BTC hala A in D, isti dan nastop na domačem odru, teden za tem z

uživali, ko smo gledali, kako otroci z veseljem in odprtimi ušmi pričakujejo naš nastop in tri

drugo predstavo in isto za sedbo zopet na domačem odru, vendar za otroke iz Domžal, BTC hala D in nato še goslovanje v Polhovem Gradcu. Ni minil teden, ko smo že "našludrali" nov recital, ki smo ga izvedli za polnočnico, kol živi pastirji, Marija in Jožef, za konec pa še pozdrav školu A. Uranu ... In naj še enkrat ponovim, kar tudi že veste: vsi nastopajoči so bili otroci od 1. do 8. razreda osnovne šole Trzin in tudi jaz imam šele dobrih 18 let. Ko smo stali na odru, smo

dobre može. Vendar pa se ni vse bleščalo. Naj povem tudi slabe strani. Kadar smo želeli priti v dvorano, smo morali čakati ključke, kljub temu, da smo se zmenili, da ključki čakajo nas. Velikokrat smo imeli prostorsko slisko, tako da smo morali vaditi na zmanjšanem prostoru, prišlo je tudi do časovnih zapletov ...

Za konec pa še pojasnilo za nekatere. Nobena predstava ne nastane čez noč. Zanj potrebuješ: igralce, ki imajo dosti časa, scenarij, "režiserja", mnogo stranskih napotkov, kostume, ... Vendar pa nekateri mislijo drugače. Nekje sredi novembra se je na vratih prikazal Igor Kraji (predsednik ŠD) z željo, da nastopim v trzinškem vrtcu s spremljavo in božičkom, kot babica Zima, in otrokom preberem nekaj zgodbic. Čez štirinajst dni mi je prinesel knjigo, vendar me ni bilo doma. Od tistega dne se nisva več videla ne slišala. Poklical pa me je štiri ure pred nastopom, ko sem bila na žalost še v šoli. Kot sem zvedela kasneje, sem prišla pravočasno domov, kajti imeli so enourno zamudo, brez babice Zime, brez konjske vprege in nazadnje brez božička, a ga je na srečo nadomestil njegov prijatelj dedek Mraz.

Zaradi teh zapletov se opravičujem vsem otrokom, ki so pričakovali babico Zimo in njene živali. Vendar to je organizacija športnega društva Trzin.

Urša

Kulturno društvo Šenčur
uprizorja
veseloigro
z naslovom

**POROČIL SE BOM
S SVOJO ŽENO.**

Predstavo si lahko ogledate v
nedeljo, 14. 2. ob 19. uri
v dvorani KUD Trzin.

Vstopnice: odrasli 500 SIT,
otroci do 15. leta 200 SIT,
najmlajši pa imajo prost

VLJUDNO VABLJENI!

PA ŠE ČISTO ZA KONEC:

Vsi tisti, ki bi radi sodelovali in igrali v gledališču, se ostan lahko pridružite vsak petek ob 17. uri v KUD-u Trzin. Kajti kmalu se bomo začeli pripravljati za naslednjo predstavo, za praznik vseh mamic.

Zavidajo mi,
ker si upam živeti tako,
kot mi je všeč.
Nadarenost, uspeh in
bogastvo ti odpustijo,
samo sreče ne odpustijo.

Hans Habe

Ljudem moraš laskati
ali pa jih uničiti.

Machiavelli

SPONZORJI JAVITE SE!

Tani, ki mu je bilo kot majhnemu dečku dovoljeno skoraj vse. "Hodil sem na vse mogoče krožke, a le eden je bil tisti res pravi. To je bil zame, in je še, ples," pravi Matevž Ogoršek, ki si je izbral latinsko-ameriške in standardne ples. Ti so mu, tudi po doseženih rezultatih sodeč, pisani na kožo. Vendar brez starševske pomoči, ki mu vedno stojijo ob strani, in sponzorjev, ki jih na veliko primanjkuje, ne bi bilo nič.

Kje, kdaj in zakaj si začel plesati?
Začel sem, ko sem bil star pet let. S starši smo gledali film Fleš dance in od takrat naprej ni bilo važno, kateri film in kakšna glasha je bila, sem zmeraj zraven plesal - "migal". Nato so me starši vpisali v Malo kazino, k jazzu, nadaljeval sem v Plesnem centru Fredi, kjer plešem še danes. Plešem pa zato, ker mi je ples všeč. Doma enostavno ne morem zdržati cel dan. Če se zgodi, da nimam treninga, mi kar nekaj manjka.

Katero vrsto plesa plešeš?
Latinsko ameriške in standardne ples.

Od svojega petega leta si zamenjal verjetno že kar nekaj plesalk?
Ja, sedaj imam že četrto plesalko, kajti če z eno plešeš dolgo, se napake, ki jih delata, tako navadiš, da jih ne moreš odpraviti. S prvo plesalko Sabino Zajc sem plesal šest let in z njo sem imel tudi največ uspehov. Dobil sem drugo plesalko, s katero ni bilo nobenih uspehov, s tretjo sva se kregala, sedaj pa od avgusta plešem z Nino Medja, ki pa je najboljša od vseh. To je vidno že po njenih prejšnjih uspehih: večkratna državna prvakinja, 3. mesto na svetovnem prvenstvu v latinskih plesih, 5. v kombinaciji Blackpool, 2. mesto v latino plesih.

Kako pa je z koreografijami in trenerji?

Najina matična trenerja sta Fredi in Danijela Novak. Poleg teh moraš imeti tudi trenerje iz tujine, ki imajo drugačne poglede na ples in drugačne informacije. Najboljši trenerji so v Angliji. Zato imava priznano Angležinjo Carol McRaid. Ona nama pomaga pri koreografijah za latinsko-ameriške ples. Midva sestava koreografijo, ona pa naju le usmerja. Pri standardnih plesih pa nama pomaga Fredi. Vendar to ni tako, da bi na vsakem tekmovanju imela novo koreografijo. Koreografija je zmeraj ista. Le kakšen element spremeniva, ko se ga naveličava. Včasih, ko je na plesišču gneča, se morava sprosti zmišljevati, če se zgodi, da ne moreva izpeljati najine točke. In ko stojimo na plesišču, na tekmovanju, zavrijemo pesem, za katero mi ne vemo, in nato nanjo zaplešemo z ljubeznijo do soplesalca, s sovršestvom...

Še posebno veliko pa se vsi naučimo, ko opazujemo Andeja Škulco in Katarino Venturini. Velikokrat ju opazujemo in hočemo posnemati.

Kakšni pa so vajini treningi?

Trenirava enkrat na dan po tri ure. Želim si, da bi še več, vendar to ni mogoče, kajti Nina (16 let) še hodi v šolo. Imava individualne treninge in tudi skupne. Poleg tega imava tudi treninge za utrjevanje tehnike, kateri so tudi najbolj mučni. Trenirava v Zadobravci, kjer je najboljša dvorana za treninge. Je zelo velika, ima dober parket, dobro ozvočenje, taught show. Moram pa reči še to, da me vsak dan pelje in pride iskat moj oče.

Končal si srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo, oddelek mode. Zato vama verjetno obleke ne delajo težav.
Ja, obleke delam sam. Vse obleke, ki jih nosi moja plesalka, sem naredil sam in zanjo se še posebno potrudim. Delam tudi obleke za najine treninge, ker je pomembno, da se dobro počutiš, oz. v vsaki obleki, kjerkoli si, se moraš dobro počutiti.

Obleke so na plesnih turnirjih zelo pomembne. Vedno moraš biti opazen. Če je na plesišču 300 plesnih parov, sodniki ne morejo gledati, kako kdo pleše, zapomnijo se te po obleki, ki izstopa. Ko pa si v finalu, pa to ni več pomembno.

Drugače delam obleke tudi za druge in naj povem, da ima ena plesna obleka na sebi 5.000 bleščic, ki so ročno pritrjene. Ko je obleka dokončana, jo vredna kakih 3.000 DEM. In pomislite, da morata imeti plesalca na vsakem tekmovanju drugačno obleko. To je noro veliko denarja!

Kakšni pa so tvoji uspehi?

Z Nino sva skupaj dosegla 5. mesto na državnem prvenstvu. Drugače pa sem le s svojo prvo plesalko dosegal boljše rezultate: pionirji, državna prvaka, v tujini med pionirji 2. mesto latino, 6. mesto standardni plesi, med mlajšimi mladinci 1. mesto, med mladinci 5. mesto, London open 1. mesto, odprto prvenstvo Danske 2. mesto.

O čem premišljuješ, ko stojiš na plesišču, na tekmovanju?

Če sem utrujen, premišlujem, kdaj bo konec pesmi, vendar je to zelo narobe. Drugače pa kaj naredim, da bi bila boljša od sosednjega para ali pa, uauu, to sva pa dobro naredila...

Kakšen pa je občutek, ko stojiš na stopničkih?

Super. Počutim se zelo dobro. Ko stojiš tam, moraš biti kar malo važen.

Ali te je že kdaj minila volja do plesa?

Ja. Včasih se vprašam, ali se sploh še splača toliko truditi? Kajti jaz ne plešem za zabavo. Nekeč si želim postati slaven. Ko bom star, hočem iz tega kaj potegniti. Najhuje je takrat, ko po boleznih prideš zopet na trening in se ti zdi, da si najslabši, da nič več ni tako dobro, kot je bilo.

Kakšni pa so vajini načrti za prihodnost?

Na začetku sezone sva si postavila cilje, da prideva v reprezentanco. To nama je sedaj že uspelo, da na vseh državnih prvenstvih prideva v finale in da dobiva občutek drug za drugega.

Vendar v vsem tem veliko vlogo igra denar. Kot sem že prej rekel, za vsako tekmovanje nova obleka, potovanje v tujino na tekmovanje in na primer 45 minut treninga v tujini stane 150 DEM, kar pa je za uspešne plesalce nujno.

Ali si želiš mogoče plesati še kak drug ples?

Takoj bi plesal argentinski tango ali pa flamenco, drugega pa ne.

Pa življenje drugače?

Hodim na faks, oblikovanje tekstila in oblačil, na osnovni šoli Trzin učim likovni

pouk, pojem v bendu, s katerim bolj malo delujemo, sodelujem v video sekcijski, veliko tudi rolam, zgolj zaradi kondicije in lastnega užitka.

16. januarja pa odhajata v Anglijo...

V soboto odhajata v Anglijo na eno največjih plesnih tekmovanj, "odprto prvenstvo Velike Britanije". Veva pa, da ne moreva priti v finale. Tam so sami profesionalci, midva pa sva še amaterja. Najin zdajšnji sponzor je Tiskarna Ljubljana.

Kdor pa naju hoče videti v živo, naj pride 30. januarja v Domžale v halo komunalnega centra, kjer bova z Nino nastopala.

Urša

PROGRAM IZOBRAŽEVANJA ZA KMETOVALCE IN KMEČKE ŽENE V OBČINAH DOMŽALE IN TRZIN V TEM LETU

Kmetijska svetovalna družba Domžale vsako leto v zimskem času pripravi strokovna predavanja za kmetovalce iz celotne nekdanje domžalske občine. Zima je obdobje, ko lahko tudi kmetovalci namenijo nekaj časa za strokovno izpopolnjevanje, spoznavanje novih in obnavljanje že osvojenih znanj iz kmetijskega področja, ki postaja vse bolj zahtevno. V mesecu januarju in februarju smo pripravili vsak petek en tematski sklop strokovnih predavanj, ki se začnejo ob 9. uri dopoldne v dvorani KS Dob. Ker je kmetijstvo zelo obširna gospodarska panoga, smo skušali s strokovnimi predavanji pokriti vse glavne kmetijske dejavnosti.

Poleg programa izobraževanja za osnovne dejavnosti na kmetijah v tem času poteka tudi izobraževanje za kmečke žene in dopolnilne dejavnosti na kmetijah, ki ga organizira svetovalka za te dejavnosti dipl. ing. kmetijstva g. Marla Kos.

Kmetijska svetovalna služba
Irena Zlatnar, ing. agr.
Marla Kos, dipl. ing.

FRANCU PIRNATU V SPOMIN

Zima se poslavja. Dnevi se daljšajo, sonce dobiha na moči. Kmalu bodo pognali zvončki, nato še drugo cvetje. Trave bodo ozelenele. Vse bo prekipelo v življenjski radosti in pomladni pesmi, Francu Pirnatu pa to ne bo več dano.

Že v zgodnji mladosti je spoznaval, da je življenje lahko tudi krivično, trdo in težavno. Vendar ni povesil glave, spopadal se je s preprekami ter s trdnjo voljo in svojimi rokami začel boj za lepši jutri. Gradil je hiše, tovarne, elektrarne. sledovi dela njegovih rok bodo še dolgo vidni. Zgradil pa si je tudi dom, družino in prav njegovi otroci in njihovih otrok otroci bodo tista najbolj trajna sled, ki jo je pustil za sabo. Še tako mogočne stavbe ho zob časa nekoč razjedel, tudi poštenih in pridnih ljudi, ki jim je stopil na čelo, pa bo nadaljeval njegovo pot, njegovo poslanstvo.

Franc Pirnat se je v zgodovino Trzina zapisal še drugače. Bil je prvi praporščak trzinskega gasilskega društva. Ta čast mu je veliko pomenila in s svojim prizadevnim delom za gasilsko društvo si jo je tudi pošteno odslužil. Ni bilo gasilske slovesnosti, kjer ne bi ponosno nosil društvenega prapora, nešteto ur pa je za društvo delal tudi na številih drugih področjih. Dolgo let je bil gospodar gasilskega društva. Skrbno je bdel nad gasilsko opremo in težko bi prešteli ure, ki jih je žrtvoval za vzdrževanje opreme pa tudi za zidavo, širjenje in ureditev gasilskega doma. Franc Pirnat je s svojo družino dobesedno živel za gasilsko društvo. Njegovo ime bo v kronikah društva zapisano s svetlimi črkami. V prijetnem spominu pa bo ostal zapisan tudi pri drugih Trzinčih, saj je bil družaben in je za vsakega našel besedo, če je bilo treba, pa je tudi rad priskočil na pomoč. Ko se poslavljamo od Franca, nam je hudo. Spet je odšel eden tistih Trzincev, ki so veliko naredili za to, da je Trzin kraj, ki smo ga imeli in ga '9ae imamo radi. Ob slovesu se mu lahko le zahvalimo, njegovim najbližjim pa izrekamo iskreno sožalje.

IVANKA BURGAR:

SRCE ME JE BOLELO, KO SEM VIDELA PROPADANJE GRADU

Pred kratkim je mengeški Občinski svet razglasil grad jahle z neposredno okolico za kulturni spomenik. V odloku so zapisali, da bodo grad zaščitili pred nadaljnjim propadanjem in poskrbeli za njegovo nadzorovano obnovo in strokovno vodeno oživitev. Mengeškega odloka se je razveselilo tudi veliko Trzinčev, saj štejejo ta kulturno-zgodovinski spomenik tudi za trzinški. Grad je namreč v preteklosti v našem kraju imel precej večji pomen, z njim pa je bilo neposredno povezano tudi precej Trzinčev.

Šestinosedemsetletna Ivanka Burgar je tako precej let preživela na gradu, še dalj časa pa se je preživljala tako, da je delala za graščino. Takoj ko sem končala šolo, že

z dvanajstim leti, sem šla delat na grajska polja, po parih letih, ko sem postala dekle, pa so me vzeli v grad, kjer sem delala v kuhinji in kasneje še vse drugo, kar je bilo treba. Ko mi je zbolela mama, nisem mogla več ves čas preživeti na gradu, zato sem se vrnila med delavce na polju. Tam namreč ni bilo nobene prisile, zdaj moraš pa delati. Če je imel kdo kakšne opravke ali težave doma, pač ni prišel delat. Ko je lahko prišel, je pa prišel. Za delo smo bili plačani, ne pa tudi zavarovani. Če si delal v gradu, si bil zavarovan, na polju pa ne. Delali smo po deset ur na dan, od 7h do 12h in od enih do šestih zvečer. Oskrbnik je beležil, kdo je prišel na delo in koliko je delal, ko je konec tedna prišel čas izplačila, pa je vseeno vsakega vprašal, koliko dni je delal, potem pa je izračunal in delavce izplačal. Marsikdo, še zlasti tisti iz revnejših družin, se je preživljal predvsem z delom za grad in so prihajali

vsak dan. Moški so dobili plačano po 3 dinarje na uro, ženske pasmo dobile po 2 dinarja.

Koliko vas je tako delalo?

Bilo nas je kar veliko. V glavnem smo bili Trzinčci in Ločani. Takrat še ni bilo toliko strojev in smo vse delali z ročnim orodjem. Ženske smo bile predvsem na njivah, moški pa na travnikih in pri konjih ter živini. Takrat je bilo treba vse kositi s kosami. Na travniku nas je delalo po dvajset in več. Pod gradom so imeli dva velika hleva za živino. Na tistem,

v katerem so imeli konje, je bila konjska glava, na tistem, v katerem so bile krave, pa je bila kravja glava. Imeli so po 40 in več glav goveda, zraven pa še po dva para delovnih konj in posebej konje za kočijo. Ločena so imeli tudi dva para volov. Za vse je bilo kar dosti dela. Pridelovali smo žita, krompir, peso, repo in

Baronica ob krajavi vrtov

drugo, za hrano v gradu in za živino ter prašiče. Pšenico je oskrbnik vsak mesec peljal v mlin, da so imeli moko. V gradu so rabili precej hrane, saj so fistli, ki so delali v gradu - hlapci in dekle in drugi posli, tam dobili hrano. V gradu sta bili dve kuhinji, ena za gospodo, druga pa za posle. V gospodski kuhinji so delale tri ženske v drugi pa še tri. Med zaposlenimi na gradu so bili poleg kuharice še sobarice, oskrbnik, vrtnar, gozdar in kočijaž ali kučar, kot smo mu rekli.

Ko ste delali v gradu, ste živeli kar tam? Kaj ste pravzaprav delali?

Pomagala sem v kuhinji, prišla pa sem tudi za vsako drugo delo, ki se je pokazalo. Tako sem tudi molzla krave in krmila prašiče, če ni bilo koga drugega. V času, ko sem delala na gradu, sem tam pet let tudi živela. V spodnjih prostorih, v pritličju gradu, sta bili na eni strani obe

Prva sobarica

Druga sobarica

Baronica ob krajavi vrtov

lepo urejeno. Po sobah so bile tapete, freske, umetniške slike in sploh veliko drugih lepih in dragocenih stvari, kot na primer lepo pohištvo, lesenci, lepe peči in. Grad je bil res zelo lep. Že ko si prišel do njega, so te pozdravila velika masivna vrata z dvema levjima glavama z obročema v nosnicah, sredi grajskega dvorišča je bila velika palma z drugim okrasnim rastlinjem, urejeno pa je bilo tudi tako, da se je voda z notranjih strani strehe z vseh štirih traktov stekala k sredini atrija, kjer je bil palmar. Vse je moralo biti ves čas v najlepšem redu, pospravljeno in pometeno. Celo stopnišče proti parku je moralo biti pometeno vsak dan. Zelo lepa je bila tudi okolica gradu. Po stenah gradu se je vzepljala ovijalka z modrimi, grozdom podobnimi cvetovi. H gradu so vodili množični dreveci, ki so jih po drugi svetovni vojni žal posekali. Še zlasti lep pa je bil vrt z različnim okrasnim grmičevjem in drugimi rastlinami ter ribnikom. V vrtu je imela baronica ulico, kjer se je po sprehodih lahko spočila. Ula z mizo in sedeži je bila tudi blizu gradu, kjer je bilo teniško igrišče, malo naprej, v gozdu, na razglednem skalnem pomolu, pa je bil paviljon, ki smo mu rekli marelja. Iz njega je baronica lahko gledala po poljih in opazovala, kako delamo.

Slišal sem, da so hle zelo lepo vzdrževane tudi gozdne poti v okolici gradu in da se je po njih grajska gospoda s kočijo vozila na sprehode.

Ja, poti in tudi sami gozdovi so bili lepo vzdrževani. Vsaka steza je imela svoje ime, da se je vedelo, kam je treba iti. Grad je imel v lasti obširne gozdove v svoji okolici, zraven pa še gozd na Dobravi in v Mekinjah pri Kamniku. Baronica je kasneje gozd pri Mekinjah in na Dobravi prodala, v grajskem zaledju pa ga je še obdržala. V tistih gozdovih so ves čas sekali in les vozili ven. Baronica je s prodajo dobila denar za plačevanje delavcev na poljih in drugod. Spominim se, da sta pokojni Jemec in Orlov Janez ves čas vozila les iz gozdov na žage.

Takrat je bilo v gozdu res veliko dela. Bilo je zamudno, saj so drevesa podirali le s seki-rami in navadnimi ročnimi žagami na poleg. To ni bilo tako, kot je zdaj z motorkami in traktorji. Dva delavca sta bila ves čas zaposlena v gozdu. Trzinčcem in drugim pa so odkazovali tudi spravilo drugega, manj kakovostnega lesa za kurjavo, butare. Po gozdu ni bilo nič vej in podrastli, saj so vse lepo pospravili. Ko so ljudje dobili les, na primer za butare, so del butar morali oddati gradu, del pa so jih obdržali zase.

Kako pa se je gospoda zabavala. Rekla ste, da je bilo tam tudi teniško igrišče.

Ko sem bila jaz na gradu, tenisa niso igrali več. Povedali so mi, da je nekoč pri igri baronica padla in si poškodovala zobe in da po tistem niso več igrali. Gospoda pa se je zabavala po svoje. Obiskovali so drug drugega. Baronica Lichtenberg je bila doma s Križa, sorodstvo pa je imela tudi na Krumperku in na drugih gradovih. Ves čas so se obiskovali, baronica pa je včasih šla tudi v Ljubljano, kjer je imela hišo.

Je imela baronica kaj potomcev?

Ne. Bila je vdova, po prvi svetovni vojni pa je na gradu gostila generala Bulowa, ki ga je rada videla. General je nekaj let živel pri njej, potem pa se vrnil domov v svoj kraj. Čez čas se je vrnil, vendar s svojo družino, precej pa se je medtem poročil. Imel je dva otroke, dvojčka, deklico in

fantka. Baronici žena in hčerka nista bili po volji, še naprej pa je imela rada Bulowa in tudi lanta.

Bulow se je z družino vseeno odselil, vendar se je ob začetku druge svetovne vojne, ko mu je umrla žena, spet vrnil v Habah, kot smo gradu tudi rekli. Tam je bil do konca vojne. Bulow se je, čeprav je bil Nemec, dobro razumel s partizani in je tudi precej naredil, da med vojno v Trzinu ni bilo toliko žrtve, kot bi jih lahko bilo.

Kako to?

V gradu so bili nemški vojaki, straža,

vendar jim je general ukazal, da naj partizane pustijo pri miru, razen če bodo napadeni. Bulow je bil res človek na meslu. Imel je veze s partizani, brez strahu je mirno hodil po gozdu. Če so se stražarji srečali s partizani v gozdu, so pustili drug drugega mirno mimo, ne da bi začeli s sovražnostmi. Vseeno pa je prišlo do nekaterih zapletov in nesporazumov, ki bi se brez Bulowa lahko končali precej slabše kot so se. Spominim se, do je prišlo do spopada, ko se je zamenjala straža in novi stražarji še niso vedeli, da morajo partizane pustiti mirno mimo. Ko so srečali partizane, so začeli streljati in pri tem je en partizan padel, drugi pa je bil ranjen. Takrat je bila trda. Partizani so se že želeli maščevati, pa se je pogovoril z njimi. Drugič pa so partizani v Trzinu pri Smuku napadli dva nemška vojaka, ki sta vsak dan hodila v Domžale po pošto.

Takrat so bile žrtve na obeh straneh, vendar je Bulow spet preprečil najhujše. Kasneje so tudi Nemci zanj rekli, da je bandit. Po vojni, ko so partizani zmagali, pa se vseeno ni upal ostati v Trzinu in se je odselil.

Kdo pa se je po vojni vselil v grad?

Najprej vojska, ki je imela tam ujetnike. Potem je bil grad nekaj časa prazen, nato pa so vanj naselili posamezne družine delavcev iz kmetijske zadruge. Po vojni je grad začel propadati, precej pa so ga tudi izropali. Iz njega so začeli odnašati vse, kar so mogli, celo vtičnice so izkopali iz sten. Kdor je mogel, je kaj odnesel ali odpeljal. Kam je vse šlo, nihče ne ve. Zadnjič sem ga šla pogledat, ko so mi govorili, kako vse propada. Zdaj težko hodim, pa sem le šla in moram reči, da me je srce zabolelo, ko sem videla, kako vse propada. Kar strah me je bilo, ko sem gledala opustošenje. Včasih me ni bilo nikoli strah ili v grad, pa če tudi je bilo sredi noči, če so me slučajno potrebovali. Zdaj pa me je bilo strah. Res je škoda, kar so naredili iz gradu.

Miro Štebe

Tudi ta vrata so ukradli

Graščinski delavci ob spravilu sena

GLAVNI TRENER ŽENSKE SMUČARSKRE REPREZENTANCE ZDA, MARJAN ČERNIGOJ: SMUČATI SEM SE NAUČIL V TRZINU

Marjana Černigoja prav gotovo pozna večina starih Trzinčev, manj pa jih je verjetno takih, ki vedo, da je eden tistih trzinskih športnikov, ki je postal znan po celem svetu. Marjan se je s prizadevnostjo, pravo trzinsko odločnostjo in močno voljo, predvsem pa z znanjem in sposobnostjo, povzpel v sam svetovni vrh športnih delavcev, tako da je na športnem področju med Trzinčami verjetno najuspešnejši. Marjan je namreč glavni trener ameriške ženske smučarske reprezentance. Ze nekaj let živi v Ameriki, v zvezni državi Utah, kn se začne beli cirkus na smučeh, pa pride tudi na tekmovalca v Evropo. Takrat če le more, izkoristi kakšno priložnost, da za krajši čas pokuka tudi v svoj domači kraj. Tudi mi smo izrabili takšno priložnost, ko je pred kratkim svoje varovanke pripeljal na tekmovalni za pohorsko liso v Maribor. Med Marjanovim kratkim postankom v Trzinu smo se z njim dogovorili za intervju, ki smo ga kasneje opravili kar s pomočjo interneta. Najprej pa moramo omeniti tudi to, da je bil Marjan sodelavec pri prvi izdaji Odseva pred več kot 20 leti.

MARJAN, POVEJ NAM KAJ O TVOJIH SMUČARSKIH ZAČETKIH, O ŽIVLJENJU V TRZINU, KOT SE GA TI SPOMINJAŠ ...

Smučati sem začel v tako mladih letih, da se v bistvu niti ne spominjam, da kdaj ne bi smučal. Smučil je takrat imel moj starejši brat in dve sestri, tako da sem le te prevzel za njimi. Spominjam se, da smo takrat kot otroci pozimi preživeli cele dneve na snegu, predvsem na Gregčevem hribu, pod Bramerjevo domačijo, ter v Snugovcu. Skupaj z drsanjem na leđanem bajerju so to moji najlepši spomini na športna dogajanja v zelo mladih letih in če premišlim nazaj,

Marjan Černigoj z ženo

izredno pomembna leta za razvite osnovnih motoričnih sposobnosti, ki sem jih potreboval in jih še uporabljam kot športnik in učitelj v športnem življenju. V tekmovalno smučanje sem se vključil pri štirinajstih letih, kar je bilo nekaj let prepozno, glede na moje sovratnike. Vključil sem se v Smučarsko društvo Mengeš in tekmoval štiri leta. Nabral sem si ogromno izkušenj in tudi rezultati so bili iz leta v leto boljši. Zaradi slabe opreme in premajhne finančne podpore moj napredek ni bil zadosten, da bi lahko prišel do reprezentančnega statusa. Ker v takratnih časih doma nismo imeli telefona in avtomobila, sem kot edini tekmovalci hodil na sestanke staršev, da sem izvedel, kdaj so tekme in treningi. Na treninge in tekme sem se večino zime vozil s

kolesom ali mopedom, včasih pa tudi z avtobusom. Zdi se mi, da sem v tistih časih imel več kondicije kot kdorkoli od mojih vrstnikov.

Že s sedemnajstimi leti sem prenehal tekmovali, ker so takrat v Sloveniji uvedli tako imenovane selekcije in za klubske tekmovalce ni preostalo dovolj denarja za nadaljnje treninge in tekmovalja. V začetku sem bil izredno razočaran in nisem mogel verjeti, da se je kaj takega lahko zgodilo, saj je takrat smučanje povsem zasvojilo moje življenje, pa tudi rezultati so se vzpenjali zelo hitro. Že naslednje leto sem opravil izpit za vadiatelja smučanja, leto za leto pa za učitelja smučanja, oboje z zelo visokimi ocenami. Ker je bilo moje življenje povsem posvečeno športu, sem se po končani Pedagoški gimnaziji vpisal na Fakulteto za šport v Ljubljani in ob tem treniral mlado generacijo smučarjev v Mengeškem klubu. Ob smučanju sem se ukvarjal z vrsto drugih športov. Vedno sem rad igral nogomet in sem bil kasneje na fakulteti tudi povabljen, da

zaigram profesionalno za nogometni klub Ilirija, katerega takratni trener je bil Zdenko Verdenik – moj profesor za nogomet ter kasnejši svetovni strokovnjak za nogomet. Ker sem bil v istem letu povabljen kot trener v Jugoslovansko smučarsko reprezentanco, sem se odločil za slednje. V Trzinu smo takrat imeli tudi atletski klub, kjer smo se skupaj s pokojnim Petrom Levcem in Janezom Bralovžem udeleževali veliko tekmovalcev po celi Sloveniji. Nasploh sem se v obdobju med sedemnajstimi in dvajsetimi letom ukvarjal z vrsto različnih športov s sovratniki iz Trzina. Imel sem ogromno prijateljev, ki so bili izredno dobri športniki in smo skupaj preživeli nešteto ur pri igri nogometa, košarke, hokeja, streljanja in še čem. Na tem mestu bi rad omenil še enkrat Petra Levca, Janeza Bralovža, Daniela Jeraka, Marjana Mušiča, Braneta Pozmana, Rada Kuzmiča in še veliko drugih. Za moje nadaljnje ukvarjanje s športom so bili ti izrednega pomena.

Kot sem že omenil, sem začel leta 1981 delati za Jugoslovansko reprezentanco. Bil sem pomočnik trenerja za B žensko reprezentanco. Dolgo časa sem bil najmlajši trener med vsemi v svetovnih reprezentancah. Na tem mestu sem ostal dve leti kasneje pa sem napredoval do glavnega trenerja B ekipe, kjer sem delal tudi z pokojnim Alešem Gartnerjem. Brata Filipa in Aleša Gartnerja sta bila moja prva velika učitelja belega športa. S Filipom se zdelo zelo dobro sodelujeva, saj se videvamo v vseh večjih svetovnih tekmovaljih. V takratni reprezentanci je bilo veliko dobrih smučark: Mateja Svet, Veronika Šarec, Katja

Marjan s prijatelji iz športnega kroga

Lesjak, Andreja Leskovšek in druge. S temi tekmovalkami sem užival prve velike uspehe na velikih tekmah po svetu. Rad bi omenil, da sem ob delu v reprezentanci redno študiral na Fakulteti za šport in kasneje postal profesor za telesno kulturo

KAKO PA SI PRIŠEL V AMERIKO?

Po štirih letih dela z reprezentanco sem zaradi končanega študija moral na služenje vojaškega roka. Ker je bilo smučanje zame takrat, in je še danes, velikega pomena, sem se na potovanjih naučil nekaj svetovnih jezikov, brez katerih si danes moje službe niti zamisliti ne morem. Prav zaradi tega

eden izmed mojih tekmovalcev svetovni mladinski prvak v smuku. Že naslednje leto sem napredoval do trenerja ženske smuk ekipe, kjer sem bil odgovoren predvsem za tehnično smučanja in kondicijsko vadbo. Za kondicijo sem bil v bistvu odgovoren kar 15 zaporednih let, saj sem s svojo izobrazbo daleč prekašal ostale trenerje. S to ekipo smo imeli izredne uspehe: Picabo Street je postala olimpijska in svetovna prvakinja in skupaj z Hilary Lindh osvojila veliko svetovnih pokalov. Zaradi številnih uspehov so me po štirih letih dela v tej ekipi premestili na mesto glavnega trenerja ženske tehnične ekipe, ki je bila takrat v slabem stanju. Sestavil sem novo

Marjan prvi v prvi vrsti na letu proti masni

sem veliko pomagal ostalim reprezentancam s prevodi različnih stvari. Že takrat sem imel veliko prijateljev v ameriški ekipi. Ti so me takoj po končanem vojaškem roku povabili, da jim pomagam pri njihovi ekipi. V letu 1986 sem tako postal trener ameriške B ženske ekipe. Zaradi različnih vzrokov sem v ekipi ostal samo eno leto in se poleti 1987 preselil v Salt Lake City, Utah, kjer sem štiri leta delal kot pomočnik direktorja tamkajšnje smučarske gimnazije. Ta štiri leta so bila pomembna zame predvsem zaradi tega, ker sem spoznal razmere in načine dela v klubih in smučarskih gimnazijah po vsej Ameriki. Leta 1991 so me spet povabili k državni reprezentanci in dobil sem delo kot trener moške ekipe za zahodno ameriško regijo. V tem letu je postal

trenerstvo ekipo in nov način dela in uspeh je prišel kmalu s Kristino Koznick, ki je bila v lanske sezoni že druga na svetu. Letos spomlad so me povabili na mesto glavnega trenerja vseh ženskih reprezentanc, kjer sem odgovoren za 40 tekmovalk, trenerjev in proračun, ki znaša okoli 1,3 milijarde dolarjev. Skupaj z glavnim moškim trenerjem predstavljava glavno smučarsko avtoriteto v ZDA.

KAKŠNO PA JE ŽIVLJENJE V UTAHU?

Od začetka živim v Salt Lake City-ju, ki je tudi mesto naslednjih Zimskih olimpijskih iger. Poročen sem s Taljano Dimc iz Domžal, ki sem jo spoznal, predno sem se preselil v Ameriko. Taljana ima izredno razumevanje za moje delo, saj na leto potujem okoli 250

dni. Življenje v Ameriki sva se oba že dodobra navadila in nama je izredno všeč. Pred dvema letoma sva si kupila večjo hišo na obrobju mesta, ki je vedno polna prijateljev iz Slovenije. Omenim naj še, da v Salt Lake City-ju živi nekaj Slovencev, predvsem smučarjev: Andreja Leskovšek je poročena in dela v Komiteju za olimpijske igre, Katja Lesjak študira za medicinsko sestro, tu pa je tudi Mengšan Cveto Jagodica, ki sicer stanuje pri nama in je trenutno trener lokalnega smučarskega kluba. Tam je še nekaj drugih Slovencev, ki pa niso povezani s smučarji.

Ob prostem času, ki ga je zelo malo, s Taljano rada igrava golf, kolesariva z gorskimi kolesi in hodiva v hribe. Po mojem mišljenju je država Utah ena najlepših držav v Ameriki, saj ima vrsto narodnih parkov, ki sodijo med najlepše na svetu. Sama država je izredno raznolika, saj se v njej srečata Veliki puščavski bazen in gorove Rocky Mountains. Pozimi je tam čudovita smučarija, saj je mesto znano po najboljšem pršilu na svetu. Suh sneg je posledica suhega puščavskega zraka in vlage iz slanege jezera. V razdalji tridesetih minut iz mesta je tam 10 smučarskih središč.

KAKŠNO PA JE DELO Z EKIPO?

Celotna reprezentanca je razdeljena na tri ekipe: tehnična ali slalom/veleslalom ekipa, hitre discipline ali smuk/super veleslalom ekipa in ekipa za evropski pokal. Celotna ekipa šteje 22 deklet in 16 trenerjev. Ekipi pomagajo še zdravniki, fizioterapevti, psihologi, kondicijski strokovnjaki in drugi, moje delo pa je izdelava programa in usklajeno delo vseh strokovnjakov. Logistika dela je velika preizkušnja, saj so razdalje, med katerimi tekmovalke in trenerji živijo, izredno velike. Preneseno na evropske razmere bi to pomenilo, da imam v isti ekipi tekmovalko iz Moskve, drugo iz Londona, eno iz Madrida in tako naprej. Veliko časa porabim za usklajevanjem potovanj, poletov, iskanjem hotelov, najemanjem avtomobilov in usklajevanjem različnih programov. Veliko časa preživim v letalu, saj so razdalje za potovanje v avtomobilu predolge. Odgovornost je velika predvsem zato, ker smo domačini naslednjih Olimpijskih iger in imamo za to prireditelje že zdaj ogromno priprav. Štejem si v čast, da so mi zaupali tako velik odgovornost.

Marjanu Černigoju se zelo zahvaljujemo, da si je kljub obilici dela vzel čas za ta zanimiv prispevek. Tudi v bodoče mu skupaj s sodelavci in ostalimi Trzinčami želimo še mnogo uspešnih trenerskih let.

Nuša Mašan

ANKETA:

KAJ POGREŠATE IN ČESA MANJKA V TRZINU ?

Trzin je postal občina. Vsaka občina pa naj bi imela določene objekte, v katere bi občani lahko zahajali in se ukvarjali z različnimi dejavnostmi. Trzince smo vprašali, katere objekte pogrešajo, kaj bi v Trzinu spremenili. Odgovori so pokazali, da imamo Trzinci še veliko zamisli in želja, in upamo, da bo naša anketa spodbudila občinske veljake, da se bodo tudi zamislili ob kakem predlogu.

Jure PERKO:

V Trzinu manjka skale park Zadeva je trenutno taka, da moramo skejtarji hoditi na skeitanje v Ljubljano, ker če smo kjerkoli v Trzinu, se vsi nekaj pritožujejo. Ja pa še to bi omenili, da na

trziškem smučišču nimajo pravega pristopa do snowboardarjev ... Kot da je smučišče namenjeno samo smučarjem.

Hmm ... Pa lahko bi naredili kako diskoleto.

Emil SMAJLOVIČ:

Lahko bi naredili športno dvorano, v njej steno za plezanje ... Ker treniram atletiko, se mi zdi, da bi lahko bolj uredili športni park.

Rok LAJOVIČ:

V Trzinu pogrešam prostor za ljudi moje starosti (14-15 let), lahko bi naredili kak diskoleto. Glede kulture v Trzinu ... Ja, v KUD-u bi lahko naredili več predstav, kot jih je bilo do sedaj.

Če bi bile pravilno reklamirane, se mi zdi, da bi jih obiskalo veliko Trzincev.

Sem pa o tej lemi pred nekaj dnevi že razmišljal in sem prišel na idejo, da bi organiziral tekmovalstvo v taroku. Zdaj moram najti samo še sponzorje, ker ko sem spraševal prijatelje, bi jih veliko bilo pripravljeno sodelovati. Tudi taka tekmovalstva bi lahko bila ena oblika druženja Trzincev. Tako bi se tudi bolje spoznali med sabo.

Gašper MAHORIČ:

Jaz ne bi v Trzinu ničesar spremenil. Sploh pa imam že sedaj toliko dejavnosti (nogomet, karate, glasbena šola, košarka, računalništvo, gasilske vaje), ki mi vzamejo veliko prostega časa, da če bi že naredili kaj novega, tja ne bi hodil.

Zdravko RIHTER:

Poskrbeli bi bilo treba za trziško mladino; namesto da pohajkujejo po ulicah ali pa da grejo v kak bar, bi morali imeti prostor za skupno druženje. Pogrešam tudi koncerte klasične glasbe. Lahko bi ustanovili tudi pevski zbor, v katerem bi peli starejši občani.

Tudi kulturnih predstav je v Trzinu premalo. Žalostno je, da je bil včasih Trzin najbolj znan po svojih dobrih gledaliških predstavah. Zdi se mi, da je kulturno življenje v Trzinu nekako zamrlo.

GOSPA ????

Skrajni čas bi že bil, da se v Trzinu uredi čistjenje. Prvič bi morali ukreniti nekaj glede pasjih kakev. Ni prijetno, da se sprehajaš z otrokom in ga moraš imeti stalno na očeh, ker bi lahko stopil v kak pasji kakev. Pa tudi na pogled je grdo, saj je vsaka druga stvar, ki jo vidiš, pasji iztrebek. Urediti bi bilo treba tudi redno odvažanje velikih zabojnikov smeti. Tudi kulturno življenje je bolj na psu. Včasih so imeli tako lepe igre v KUD-u, danes pa ničesar več ni.

Jure RINK:

V Trzinu bi lahko več plesov, npr. da bi naredili kako diskoleto. Ali pa bi lahko vsak mesec prišla kakšna glasbena skupina in bi imeli koncert.

V poletnih mesecih v Trzinu najbolj pogrešam bazen, saj so Domžale kar daleč. Všeč mi je, da so uredili smučišče, čeprav je žičnica bolj tako tako, ampak glavno je to, da ga imamo. In lahko bi organizirali smučarsko šolo.

Glede kulturnega življenja v Trzinu pa samo to: gledališke predstave bi lahko bile bolj smešne.

Maruša IVANČIČ:

Neki prostor v Trzinu za mlade sigurno manjka. Mladi imamo na voljo samo gostilne, kakega normalnega prostora za druženje pa ne. Lahko bi organizirali kakšne žure na prostem. Poleti pa najbolj pogrešam bazen.

Ivan KLUN in Nives KAVČIČ:

Ah, Trzina sva navajena takšnega, kot je. Vse eno pa manjkajo kakšni koncerti (pa ne kaj podobnega trziškim veselicam, kot smo jih imeli do sedaj), pa ki

no bi bil tudi v redu.

Kakšnih drugih objektov pa niti ne potrebujemo.

Tako torej mislijo nekateri Trzinci. A le čas bo pokazal, če bomo te objekte v Trzinu kdaj videli in ali jih lahko obiskali. Navsezadnje - čas je privilegij.

Mateja Erčulj
Foto: Mojca Ručigaj

STRELSKA DRUŽINA TRZIN

Tudi letos smo si trziški strelci zastavili visoke cilje. Vsekakor je prvi cilj Strelskega društva Trzin uvrstitev pištolstva v 1. državno ligo. Po 5. kolu 2. lige so prepričljivo na 1. mestu, premagali pa so prav vse nasprotnike (Rečico pri Laškem, Domžale, Škofjo Loko, Moris Krim in Lendavo). Vendar je pred njimi še 6 kol, zato je resnost vsake tekme še kako pomembna. Resnost tekem poudarjamo predvsem zaradi nepotrebnega spodrslija prve ekipe s puško. Na videz lahko tekmo smo po nepotrebnem izgubili in tako smo izničili vse dobre rezultate v preteklih kolih. Pri disciplini s puško že tretje leto poskušamo doseči uvrstitev v 1. ligo, vendar je konkurenca zelo močna, zato ekipa ne sme imeti slabega dne. Za prvo ekipo pa si izkušnje nabirajo mladinci, ki sodelujejo v 3. državni (članski) ligi. V preteklih letih smo sodelovali v 3 ligi zgolj zaradi nabiranja izkušenj in smo prednost dajali mladincem (čeprav so izgubljali tekme), letos pa smo že enakopravni član 3. lige (v 5-ih kolih smo doživeli le en poraz). Tako lahko z veseljem poudarimo, da sta se v Strelskem društvu Trzin razvila dva nova strelca, to sta Uroš Zajc in Borut Kump.

K nam prestopajo kakovostni tekmovalci

Veseli nas, da so v preteklih letih za prestop v naše društvo zaprosili kar trije strelci. Predlani je k nam prestopil Jernej Adiešič, ki je s svojim delom vzpodbudil tudi ostale, lani pa je prestopil mladinec Miha Grohar s pištolo. Tudi ta prestop ocenjujemo pozitivno, saj je konkurenca med našimi strelci postala močnejša. Tretji ki je popolnoma nepričakovano želel prestopiti, pa je Srečko Vinko, član SD Olimpija in reprezentant Slovenije. Žal je imel obveznosti do matičnega kluba in bo po vsej verjetnosti k nam prestopil letos. V Trzinu že trenira.

Mnogokrat smo omenjali, da smo redko strelsko društvo, ki s svojimi strelci nastopa v vseh disciplinah s puško in pištolo, pionirji in veterani, danes pa je govorice lahko zagotovo potrdimo. Trzin pošlaja vrhunska ekipa, ki bo ob takem načinu dela krojila slovenski vrh. S prestopi strelcev iz drugih društev nečemo le ustvarjati močne prve ekipe, ampak predvsem vzpodbujati doma vzgojene strelce, ki so bili zadovoljni z doseženimi rezultati. Tako nas je v preteklosti vzpodbujal Andrej Perne, ki smo ga skušali z rezultati loviti. Ko je prestopil med veterane, smo napredovali le malenkost.

Sponzorji in denar za strelce

Za napredek v disciplini s pištolo ima največje zasluge podjetje BIRING. Brez slednjega verjetno pištolstskih disciplin v Trzinu ne bi bilo. BIRING podjetje razume šport in ga podpira. Tudi lani nam je g. Tekavec pomagal in svetloval, zato se mu v imenu društva zahvaljujemo. Društvo s svojimi finančnimi sredstvi ne zmore zagotavljati vrhunskega strelstva in lega v Občini Domžale nismo uspeli dokazati. Zdaj imamo 20 strelcev, ki dosegajo vidne rezultate, od lega jih je v celoti opremljenih 12. Njihova oprema je v povprečju vredna 300.000 SIT. Opremiti pa poskušamo tudi preostale strelce, saj trenutno isto strelsko opremo uporabljata po dva strelca. Iz pionirskih vrst bodo v prihodnjih letih med mladince prestopili vsaj trije novi strelci in tega se v društvu zavedamo. Strelski šport podpirajo tudi ostala podjetja, predvsem pa Jan Bar, Kovinoplastika Kosmatin IOC Trzin, Ton reklamni napisi in servis glasil, Livarna Libametal, Meril International in član društva Franci Mušič s.p..

Potrebujemo strelišče z več strelskimi mesti

Strelišče s 5-imi mesti je že danes polno zasedeno, zato bo v prihodnje treba nekaj storiti. Tudi Strelska zveza Slovenije načrtuje tak sistem tekmovalnosti, ki bo potekalo na streliščih z najmanj 12-imi strelskimi mesti. Opremo za 12-mestno strelišče imamo, polnebovali pa bi prosor. Tako bi lažje trenirali ter organizirali večja tekmovalstva.

V novem letu 1999 želimo vsem krajanom predvsem zdravja in zadovoljstva, novemu Občinskemu svetu in vsem podjetjem pa predvsem veliko poslovnih uspehov, osnovni šoli in društvom v Trzinu pa uresničitev svojih ciljev.

Damjan Klopčič

Treba se je bati inženirjev. Začelo se je s strojem na smodnik, končalo pa z atomsko bombo.

Marcel Pagnol

BREZOVCE 8, IOC TRZIN
TEL.: 162 12 54; 162 12 57
(TAKOJ ZA PIRAMIDO)

V SVOJI MALOPRODAJNI
TRGOVINI PONUJA
MODNE TKANINE

PO UGODNIH CENAH IN
ŠIVANJE PO MERI
ODPRTO VSAK DAN OD 8^h DO 19^h
V SOBOTO OD 8^h DO 13^h

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

KRATKE IZ PLANINSKIH KROGOV

MLADINSKI ODSEK JE IZDAL KNJIZICO "PA SPET EN GRE ..."

VABIMO VAS NA TEČAJ VARNE HOJE V ZIMSKIH RAZMERAH

NOVOLETNO SREČANJE MLADINSKEGA ODSEKA

Prihod novega leta smo "la mladi" zapili in zajedli kar v piceriji "Da Mattia". Obujali smo spomine, kovali načrte za prihodnost in se predvsem lepo imeli. Ker so dedka Mraza bajne požrli volkovi, božiček pa je

padel s strehe otroške bolnišnice, smo se obdarovali kar sami. "300 tolarjev shop" je bil seveda dnoobra izropan še cel teden, a kaj bi to. Važno je, da smo dobili kup "uporabnih" stvari.

Srečanja v društveni "bajtici" se nadaljujejo. Vodsivo srečanj se je zamenjalo. Prihajajo nova

vabila - udeleženci pa ugihaajo, kdo sta skrivnostna(i) pošiljatelj(a)(i). Zaenkrat veselo brcajo v temo!

TABORNI ČASOPIS

V MO imamo spet razlog za praznovanje. Rodil se je ... taborni časopis. Če smo natančni - rodila sta se taborni

časopis in plan izletov v skupnem ovitku knjižice Pa spet en gre ... 200 srečanjev jo bo dobilo zastoj, ostali pa je niti kupiti ne bodo mogli. Izšla je namreč v samo 200 izvodih.

V sredo, 13. januarja, je šlo kljub (za vraževerne) nerodni številki vse lepo in prav. V avli OŠ Trzin se je na predavanju, ki jih, kot ste že brali v Odsevu, od jeseni prizadevno pripravlja Mladinski odsek PD Onger Trzin, predvsem pa Emil Pevec, zbralo rekordno število obiskovalcev. Krivdo za tako dober obisk verjetno lahko pripišemo pred-

Alpah preplezal zavidljivo veliko število najtežjih prvenstvenih smeri. Ob tako dobrem plezanju ni bilo čudno, da je kmalu zašel tudi na odprave. Ko smo ga vprašali, kolikokrat je bil v Himalaji, enostavno ni mogel na hitro odgovoriti, saj bi moral že pogledati v zapiske. Stane pa je med Slovenci, z izjemo Vikija Grosja, stal na največ najvišjih vrhov mu manjka le Everest, vendar je bil član dveh odprav na najvišjo goro sveta in se je na njej tudi prebil precej visoko. Ob vsem tem pa je Stane tudi izjemno dobe poklicni fotograf, tako da je o številnih odpravah posnel zelo bogato fotografsko gradivo. Izdal je več knjig, zelo visoko pa je tudi število knjig, v katerih je sodeloval s posnetki. Slovenske gore

vatelju Stanelu Klemencu, saj gre za izjemno zanimivega predavatelja. Stane je znan alpinist, ki je pred leti v navezi z Bojanom Pollakom v Kamniških

prekrižal požez in podolgem, Slovenijo pa je poslal tudi iz zraka - iz balona in jadrnega zmaja. Ni čudno, da je bilo zanimanje za njegovo predavanje tako veliko. S čudovitimi posnetki nas je popeljal na pot preko ledenih prostranstev Arktike, do severnega pola. Marsikdo je po predavanju dejal, da si ni predstavljal, da je svet ob severnem tečaju tak. Predavanje poslušalcev ni razočaralo in upamo lahko, da bo tak obisk ljudi na dveh prihodnjih predavanjih, ko nas bosla obiskala še dva alpinista svetovnega formata. Prvi bo predaval Davo Karničar, eden naših najboljših ekstremnih

SOLA VARNE HOJE V ZIMSKIH RAZMERAH

PD Onger Trzin bo v februarju organiziralo zimsko planinsko šolo za vse, ki bi radi hodili v hribe tudi pozimi, pa se zaradi nepoznavanja tehnike in zimske planinske opreme in njene uporabe tega do zdaj niso lotili. V teoretičnem delu bodo predavatelji dali poudarek nevarnostim v zimskih gorah, opremi, kot so dereze in cepin, ter vrtni tehniki.

Praktični del bo obsegal izlete, ki jih bodo pripravili glede na tehnično in kondicijsko zmožnost udeležencev tečaja. Podrobnejše podatke in vse dodatne informacije lahko izveste po telefonu 712-103 pri Kralj Dušanu in 722-807. Prijave zbirajo do 1. februarja.

Mljudno vabljeni!

Informativno glasilo PD Ongerčki
ima **NOV** naslov:
p.p. 12, 1236 Trzin.

Prva letošnja številka Ongerčkov bo izšla predvidoma v prvih dneh februarja.

Izdelava se je pač zaradi "cele gore" tehničnih in manj tehničnih razlogov zavlekla. Torej - kmalu nasvidenje!

Mladinski odsek PD Onger Trzin vabi vse Trzince, člane in nečlane PD Onger Trzin na predavanje z diapozitivi

Smučanje na meji mogočega

Predaval bo najboljši slovenski alpinistični smučar

Davo Karničar.

Kdaj? Četrtek, 18. 2. 1999 ob 19^h

Kje? avla OŠ Trzin

Vstopnina:
300 SIT

Vstopnice bodo na voljo pol ure pred pričetkom predavanja v avli OŠ Trzin.

SAHOVSKE ZANIMIVOSTI - DAMA

Danes je dama najmočnejša figura na šahovnici, vendar temu ni bilo tako od vsega začetka. V prvotni igri "čaturanga" je bila dama najslabša figura. Pred 1.500 leti se je dama lahko gibala samo po diagonali in čeprav je bila postavljena na istem začetnem položaju z vrhovi kralja kot zdaj, je niso imenovali kraljice. V igri "čaturanga" so damo imenovali kraljev svetovalec. Ko se je igra razširila v Perzijo, je svetovalec postal "frazin", kar je v stari perzijski pomenilo moder človek oziroma svetovalec. Tudi takrat figura ni imela takšnih možnosti gibanja, kot jih ima zdaj. Podobno se je s to šahovsko figuro godilo, ko je šah prišel v arabsko, muslimansko deželo. Arabci so damo poimenovali "firz" ali "fierz", kasneje pa je počasi je dobivala moč in izgubljala naziv svetovalec. Sprva je figura lahko skakala za tri polja, v srednjem veku pa je gleda na moč, kakršno so v srednjeveških gradovih imele kraljice, pridobivala na jakosti in se približevala sedanjim lastnostim šahovske dame. V 15. stoletju je španski pisatelj Lucena v svojih knjigah figuro že opisoval s lastnostmi, kakršne ima sedanja dama. Obstaja več teorij, kako je prišlo do te spremembe. Freret je v 18. stoletju napisal, da je figura "firz" postala "vierge"

(devica). Obstaja pa tudi teorija, da je do sprememb prišlo zaradi takratne močne osebnosti Ivane Orleanske.

Zakaj je dama postavljena na začetnem položaju vrhovi kralja? Najenostavnejše in najbolj logična razlaga je, da je na srednjeveških gradovih kraljica sedela z vrhovi kralja. Zanimivo je tudi, da je bilo treba večasih, zaradi kraljičine moči, napad nanjo napovedati z besedo "feh" ali "garde". Sčasoma se je ta navada zgubila, čeprav nekateri amaterji še zdaj opozorijo nasprotnika z besedami na napad na damo.

Kot zanimivost povejmo še, da v ruskih knjigah iz 18. stoletja navajajo, da se je dama lahko gibala kot skakač. No, v zadnjih sto letih ima dama ali kraljica po vsem svetu enako moč in isti način gibanja.

Vladimir Nadi

Prednovoletno srečanje starejših krajanov Trzina LEPO IN ZABAVNO JE BILO

"Dobro ste pripravili! Lepo smo se imeli, pa tudi nasmejali smo se! Lepo bi bilo, če bi kaj takega še pripravili." To je bilo slišati po novoletnem srečanju za starejše krajanje Trzina, ki so ga, kot že prejšnja leta, pripravili v vodstvu bivše KS. Organizator srečanja je bil pravzaprav Odbor za zdravstvo in socialne zadeve pri Svetu KS Trzin. 20. decembra popoldne se je v lepo okrašeni avli osnovne šole Trzin zbralo kar nekaj 60 starejših krajanov. Po uvodnih pozdravih Jožice Kurent, kot ene najzaslužnejših pri organizaciji srečanja, predsednika Sveta KS Tonea Ipavca in tudi župana nove občine Trzin Antona Peršaka, se je

kovalci izmenjavali Vera Maglica, Saša Ručigaj, Uroš in Franci Kurent ter Marina Kompare, ki je igrala na kitaro. Miha Pančur je igral harmoniko, povsod pa je bil prisoten tudi Franci Banko. Posebno pozornost so pritegnili člani že dobro znane muzikalične družine Oblak: Marina, Eva in Adam, ki so na violini in sintesizer med drugim zaigrali tudi Ave Marijo. Cerkveni deklški zborček je

zapel venček narodnih, preostali pa tudi venček božičnih pesmi. Še zlasti veliko aplavza so nastopajoči, ko so, oblečeni v bele srajce in bluze ter z rdečimi ruticami kot nekdanji pionirji, na melodijo pesmi Slovenci kremenili zapeli pesem Francija Kurenta Pozdravljeni vaščani. Prav tako si je veliko smeha in še zlasti aplavza prislužila tudi priredba narodne pesmi 'Al' me boš kaj rada mela, ki jo je za trzinske razmere prikrojila Vera Maglica. Vzdušje je bilo res

začel pester in prijeten kulturno zabavni program. Župan Peršak je v svojem govoru med drugim poudaril, da bodo lakšna srečanja pripravljali tudi v občini in da se bo tradicija nadaljevala.

Kulturnemu programu je dal visoko kakovostno raven Rok Lap, eden od pevcev že močno uveljavljenih Kamniških kolednikov, ki ga je na harmoniki spremljal Jože Matičič. Za veselo in slavnostno razpoloženje pa so poskrbeli trzinski umetniki. V zelo sproščenem nastopu so se pred obis-

veselo in prireditev je še enkrat potrdila, da se znano Trzinci tudi dobro zabavali in nasmejali.

V takem razpoloženju ne sme manjkati prigrizek in dobra kapljica. Srečanje se je kar prehitro izteklo in poleg voščil za srečo v letu 1999 je bilo največkrat slišati tudi zagotovilo: "Naslednje leto se spet dobimo!"

Največ zaslug za tako prijetno popoldne in večer imajo, poleg že omenjenih nastopajočih, predvsem članice tedanjega Odbora za zdravstvo in socialno problematiko: Joži Kurent, Marta Bregar-Rižnar, Vera Maglica, Majda Mesar, Zlata Mlakar, Katerina Reiter, Bajc Marija in tudi Franci Banko. Članice tega odbora v januarju še obiskujejo starejše Trzince po njihovih domovih in v domu onemoglih ter jim prinašajo čestitke, dobro voljo in simbolična darila. Organizatorji se še zlasti zahvaljujejo Zinki Kralj, ki se je zelo potrudila v kuhinji in pri pripravi za-

kuske, hkrati pa se zahvaljujejo tudi OS Trzin in še zlasti ravnatelju Francu Breča za pomoč, ki so jim jo nudili pri pripravi prireditve. Zahvaljujejo se tudi vsem, ki so kako drugače pomagali, da je srečanje uspelo.

(MS)

Biser skriva stara školjka.

Vietnamski

PETARDE!

Očka, mamica, zakaj ne vidim? Tako stoji otrok, ki zaradi majhnega, a vsesovestnega predmeta ne vidi. To je petarda, ki ti lahko spremeni življenje! Največkrat jo uporabljajo mladostniki. Petard se raje izogibaš in jih ne dovolite uporabljati našim otrokom.

Štirinajst dni pred novim letom so trgovine zložene s petardami, kresnicami in drugimi pokajočimi predmeti. Za novo leto pokajo po vseh ulicah. Pogosto jih med njimi v množice. Žrtve so največkrat mladi, ki pogosto ne znajo oceniti nevarnosti. Tudi so petarde in drugi pokajoči predmeti nevarni. Zato vam priporočava, da s petardami raje izogibate!

Zala Mušič (10 let) in Urša Jelar (11 let)

Marsikdo ne bi zabredel v nesrečo, če bi prej razmišljal tako kot po njej.

Nemški

KRATKE NOVICE IZ TRZINSKEGA DRUŠTVA UPOKOJENCEV - ŽERJAVČKI

Društvo Žerjavčki, ki je bilo registrirano lani v decembru, zdaj šteje kakih 60 članov. Društvo vodi upravni odbor, ki mu predseduje Tone Ipavec, tajnica je Lučka Zupan, blagajničarka pa Zvonka Žnidaršič. Žerjavčki imajo poleg tega še nadzorni odbor in časno razsodišče.

Člani društva v svoje vrste vabijo še druge upokoence iz Trzina. Prijavnice zbirajo vsako sredo med 11. in 12. uro na sedežu Občine Trzin, kjer je za zdaj tudi sedež društva. Letna članarina znaša 1.000 SIT, člani, ki so do lanskega leta dopolnili 80 let, pa so oproščeni plačila članarine. Članarina zbirajo v času dežurstva, pobirajo pa jo tudi po domovih članov.

Počitnice v Portorožu

Od 20. do 24. februarja letos bo Društvo upokoencev Žerjavčki v hotelu Slovenija v Portorožu pripravilo zinsko letovanje za svoje člane. Cena počitniškovanja je 19.500

SIT, akontacijo v višini 10.000 SIT pa je treba plačati do 31. 1. na sedežu društva (v času srednjih dežurstev). Preostali znesek bodo udeleženci plačali v hotelu. Hotel omogoča tudi letovanje skupaj z vnuki do 12. leta starosti. Za njihovo počitniškovanje pa je treba odšteti po 1.950 SIT na dan. Društvo bo organiziralo povratni prevoz za najmanj 8 oseb. Cena prevoza bo 2.500 SIT na osebo. Podrobnejše podatke o letovanju lahko dobite pri Majdi Ipavec na tel.: 710 097. Predlagamo vam, da o tej zanimivi možnosti za sprostitev in počitniškovanje povprašate tudi katerega od vaših sosedov, ki so že žerjavčki.

Srečanje članov društva Žerjavček

V soboto, 22. januarja, bo v gostišču Bor, t.j. okrepčevalnica poleg Irgovine Merkator v Trzinu, srečanje članov društva Žerjavčki. Prijazno gostišče nam nudi za srečanje posebno sobo, kjer se bomo pogovorili o dosedanjem delu, predvsem o lekocih nalo-

gah, ki so pred nami. Zato ste vljudo vabljeni vsi dosedanja člani in ostali upokoenci naše občine. Povabilo velja tudi za družinske člane naših Žerjavčkov in upokoencev.

Zbiranje vzajemne pomoči

Na društvu Žerjavčki sprejemajo tudi vplačila vzajemne pomoči. Denarno pomoč izplačajo ob smrti člana društva njegovim sorodnikom. Tovrstno pomoč vodi in organizira Republiško društvo upokoencev Slovenije. Ko bodo v vodstvu trzinskega društva prejeli podrobnejše podatke o tem od Republiškega društva, bodo z njimi seznanili tudi druge člane Žerjavčkov.

Vpisovanje članstva bo tudi ob našem prvem srečanju. Do lakral upravni odbor društva pozdravlja vse žerjavčke iz Trzina in vse druge upokoence in jih vabi na naše srečanje.

Lučka Zupan

NOVICE ŠPORTNEGA DRUŠTVA TRZIN NA SMUCISCU DELOVNO IN ZELO ŽIVAHNO

To zimo so športni delavci v Trzinu res zavijali rokave. S prostovoljnim delom so naredili marsikaj za boljše smuko na trzinskem smučišču v Dolgi dolini. Razširili in povečali so brunarico, tako da bodo zdaj tam imeli tudi več prostora za priročno sklad šče. V brunarici se bo dalo urediti še

marsikaj, saj jim idej in volje do dela ne manjka. Izboljšali so nekaj stvari na smučišču, predvsem pa so pod brunarico na blagem klančku postavili tudi vlečnico za najmlajše. Starši zdaj lahko z ograje na pomoč pred brunarico ponosno in budno spremljajo prve smučarske padce svojih malčkov. Pa ne gre le za padce. Poročajo,

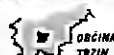

da se je že kar nekaj malčkov spoprijateljilo s smučmi in snegom in da se že kar korajžno in tudi spretno spuščajo po hribočku. Člani športnega društva bodo zdaj vsak konec tedna, za vse - še zlasti pa otroke, ki bi se želeli učiti smučanja, pripravljali ležaj smučanja, če bo sneg, pa bodo šolo smučanja pripravili tudi v času zimskih počitnic. Prijave zbirajo že zdaj, podrobnejše podatke pa bomo objavili v naslednji številki Odseva.

ŠPORTNO DRUŠTVO
TRZIN

DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED

TRZINCI

Po dražbi na Vrhniki je med nami novi milijonar! "Vražji Trziniki" in Zorro končno kranili dogodivščinam naproti!

Že nekoliko priletni g. Kislih nam je z veseljem pokazal smetnjak na Pernelovi, kjer je imel randi s srečo.

G. Božidar s svojima najdenkama: desna je odšla k neimenovanemu zbiralcu umetnin v Dubai, leva pa bo našla svoj prostor v zidnem selu.

in hkrati dodaja še neposredno, sli gra za za uničenje par, narejen za levitarja in dušančarja okrog leta 1712. Zaradi gmoških težav in zadolženosti se je odločil za prodajo vsaj ene, drugo pa

SREČA LEŽI V ODPADKIH (LE POBRATI JO JE TREBA)

"Pivž ... drugič ... tretjič!" Predmet pod zaporednim številom 21, Stradišurjete vinilna, renek delo, zelo okrašena. Prodano gospodu s terminali očali in cigaro za 40,1 mio SIT! Tako je pač na dražbah - stvari zamenjajo lastnika. Tudi tiste negrecenčne, vsaj včasih. ... Ljudje ne brskamo z hlačnim srcem po smeteh. Če že, potem vsaj tujih. V soparnih dneh naslednjega avgusta se je Božidar Kislih sprehejal po Pernelovi ulici in z znanostjo objel pri-

jetne spomine na št-a. Presenečila ju je ploha, za katero se sprva nista preveč menila, malo kasneje pa premočena do gat vendurle skedala, da se razkleda - znanec po bližnjici domov, naš Božidar pa kar naravnost domov. Med naglo hojo je g. Kislih oprezal za kom ali čim, s čimer bi se dalo obrniti pred neprijetno in že nekoliko čudljivo prba. Končno je uzel: nekaj kardonačnega je niolelo iz smetnjaka. Malo se je razgledal in prepričan v svojo nepopustno sledil roke proti upanju. Zaradi premaloizpoljenosti zabojnika pa škodu ni hotela kar tako na plano: besti je bilo treba do rimov. Ves čas se mu je zdelo nekaj čudnega, saj je bil svoj ostanekno ležak. Doma je embalažo previdno odprl in presenečen ostal. "Violina! In še ena violina!" Tistih nekaj mesecev do danes je preživel v negotovosti, saj je čakal, če bi se pojavil morebitni lastnik glasbil (Božidar je o dogodku seveda obvestil. Oni za najdeno predmetu), a je zaključil rok za to že putekel. Kot navpečen imetnik ju je seveda takoj poslal v strokovno oreno in analizo v Ljubovo, kjer so prepirali, da gre za izjemna primerka Stradišvark. Temo rimenju se pridružuje tudi ekipa kristosov iz Minde Holeslave

"Izključna cena je bila 11 mio SIT, a je zaradi izjemnega zanimanja in presliža končna vsota bistveno višja, kar seveda sprico takšne reartile eksponata ni nobeno presenečenje. Prodano je bila lista za levitarje, kol vem pa se za desničarsko zanima tudi gospodična Vanessa," je po dražbi v vrhnškem hotelu Mantova vidno zadovoljen izjavil izidor Rigolnik, uradni oandelj.

Vas zanima, kaj bo Božu toliko denarja? Kupil si je vikend v Prematur in Zavrču, po eno stanovanjsko enolo pa tudi na prestižnih lokacijah novogradnjah v rodnem Trzinu. Poslavljaško limuzino so mu revoščiljenci že obdržali z ostrim predmetom in mu v izpušno cev zataknilo banano.

Mnogi domačini sedaj budno motrijo okrog kant in omenjene ulice, čeprav je možnosti za še eno takšno srečo zelo malo - vendar nekateri vztrajajo.

našel, pa čeprav v smeteh ... le kje čim več

DAHI, KI SI UPATA

Tokrat vam predstavljamo podvig brez primere, ki se bo zagotovo znašel vsaj v Almanahu Slovenje 99, če že ne v Guinnessovi "rekorderki". Dve pogumni dekleti, Ruža Valant in Miranda Kregar sta namreč odveslali na dolgo, dolgo pot, ki ju bo po Pšati vodila do

Save, Donave, Črnega morja z Odesso in nato prek

Wisle na Baltik ...

Odhod je bil sprva planiran že novembra, a zaradi obilnega deževja in naraslega vodostaja

Ruža (v beli majici) in Miranda (leži) sta kondicije za to odisejajo nabirali v hali Tivoli pod skrbnim vodstvom lizioterapevta Rada Šerčerja - Dasa (manjka na posnetku); obe se čutila pripravljene za izziv.

Naši ambasadorki dobre volje tik pred startom.

Ruža (spredaj): "Kaj pričakujem? Ja, veliko adrenalina in da bi spoznala nove ljudi. Mogoče bom potem napisala knjigo ... Če me je kaj strah? Niti ne ..."

Miranda (zadaj): "Prvo kontrolno ločko imava v Zadobrovi, potem pa v Litiji. Upam, da bo vse v redu. Pa shranite mi kakšen Odsev ... Rada vas imam vse!"

Njunemu prirejenemu pivovlu se modrozeleno barva kar poda, krstili pa sta ga za Zurra.

nihče ni hotel tvegati, zato so nadaljevali s pripravi. V posebej prirejenem kajaku dvosedu z dvojnimi dnom (zaradi obilice reklam-

nega materiala občine Trzin) sta puncu vadili na Sori in Tari, ta preizkus volje in poguma pa sta načrtovali že dve leti in pol. Obe sta zaposleni; Ruža kot floristka, Miranda pa je inštruktorica vožnje. Kot pravila, sta partnerja in otroci z razumevanjem sprejeli to nenavadno odločitev in ju pri tem podprli v vseh pogledih. Namen njunega potovanja je predvsem promocijske narave, saj želita na neobičajen način predstaviti naš kraj širnemu svetu in tako dokazati

sebi, predvsem pa drugim, da imata dobra volja in odprto srce ne poznajo meja. (Ob tem velja zapisati, da so njun projekt okoliški zasebniki in pristojne službe finančno podprle s skupno zbranimi sredstvi v višini 22.000 SIT!) Domov naj bi se vrnili predvidoma julija čaka pa ju več kot 10.000 km zaveslajev.

Upamo na ugodne vremenske razmere in da bosta dostojno reprezentirali našo občino, doma pa bomo za obe stiskali pesti ter nestrpnost čakali vesli o vama.

Srečno pot, dekleti!

Ker je gladina Pšate le dni nekoliko upadla, jo je bilo potrebno umetno nekoliko zvišati, za kar so poskrbeli naši dedci in takole stirnili vrste. Sicer jih je malo zeblo, a so se vseeno nazabavali in potem ob štamperlu tudi ogreli: "Za takšne teist punce vedno!" pristavljajo.

Miranda Kregar in Ruža Valant se že dolgo poznata, zato je bojazen, da bi se na popotovanju ulegli dolgočasili, odveč. Posnelek izpričuje njuno pristno prijateljstvo, nastal pa je med končnim izletom srednješolcev na Adi Ciganliji poleti 1971.

Na nabrežini pri šoli je bilo ob odhodu in slavnostnem startu bučno in živahno kot le kaj, poleg nagovorov pomembnežev pa je bila velika atrakcija povorka in ples narodnih noš na mostu.

REDAKCIJA:

Redaktor: Zbačnik - Krheli

Rekviziterji: Likar, Arhar

Sepetalki: Mandička, Lapajnetova

Kujali so se: Frlac, Suklje, Bradac

Član upravnega odbora: Klančar - Bake

Namestnik tajnika: Bešničar (Imuniteta)

Gašper
Ogorelec

IZ TRZINSKE ČRNE KRONIKE

13. 12. 1998

Ob 09.30 uri so prijavili, da je neznanec poškodoval PTT nabiralnik pred stanovanjsko hišo na Kidričevi ulici v Trzinu. Ugotovljeno je bilo, da je NN storilec preko noči odtrgal plastičen nabiralnik za pošto in ga poškodoval. Nastala je manjša gmatna škoda. Policisti poizvedujejo za storilcem.

14. 12. 1998

Ob 02.00 uri je M.V. iz Mengša prijavila, da ji je nekdo med polnočjo in 1.50 uro vlomil v osebni avto, parkiran pred lokalom Baron bar v Trzinu. NN storilec je s silo odprl pomično okno, skozenj odprl vrata ter iz notranjosti vzel avtoradio s konzolo ter etui z dioptričnimi očali ter dva kompleta prve pomoči. S tem je nastala škoda za okoli 50.000 SIT. Policisti so pričeli z zbiranjem obvestil za storilcem.

18. 12. 1998

Ob 20.30 uri so policiste poklicali na Habatovo ulico v Trzinu zaradi fizičnega obračuna med zakoncema. Ugotovljeno je bilo, da sta se zakonca le sprla in da ni bilo kršitve, za katero bi bil potreben poseg policistov.

21. 12. 1998

Ob 11.40 uri so prijavili vlom v gradbeni kontejner, ki je bil postavljen pri podjetju PIPE LIFE v IC Trzin. NN storilec je v času med 19. in 21. 12. 1998 s poškodbo rolete ter brečanjem odprl okno in skozenj prišel v notranjost. Vzel je daljinski upravljalac za klima napravo znamke Goldstar ter 50 metrski tračni meler. S tem je podjetje CP Ljubljana oškodoval za okoli 50.000 SIT. Kriminalisti si je ogledal kraj vloma.

24. 12. 1998

Ob 08.50 se je v Trzinu na Mengeški cesti pripetila prometna

nesreča zaradi izsiljevanja prednosti. Trčila sta osebni avto, last B.L. iz Trzina, in tovorni avto, last M.K. iz Ljubljane. Na vozilih nastalo za približno 280.000 SIT škode. Zoper povzročitelja je podana prijava sodniku za prekrške.

25. 12. 1998

Ob 02.20 uri so prijavili, da na Kidričevi ulici v Trzinu meče petarde. Prijavitelj je pozneje še poklical in navedel, da meče petarde pod avto, nato pa se skrivajo v zaklonišču. Policisti so ugotovili, da so to počeli M.Č., G.K. in B.J., vsi iz Trzina. Zoper njih je podana prijava sodniku za prekrške.

Ob 13.30 uri je občanka Trzina prijavila tatvino okrasnih pokrovov koles in desnega ogledala avtomobila, ki ga je imela v času polnočnice parkiranega v Trzinu pri cerkvi. S tem je bila oškodovana za okoli 30.000 SIT. Policisti so opravili ogled vozila in pričeli zbiranjem obvestil.

30. 12. 1998

Ob 23.35 uri so policisti posredovali v lokalu FAT BOYS v Trzinu, kjer so se pretepali. Policisti so ugotovili, da je neznanec udaril obrazu A.J. iz Kamnika, nato pa pobegnil neznan kam. Po ugotovitvi identitete neznanca bodo policisti zoper njega podali prijavo sodniku za prekrške.

04. 01. 1998

Ob 22.50 uri je občan zaprosil za intervencijo, ker naj bi na Kidričevi ulici v Trzinu v zaklonišču razgrajali mladoletniki. Policisti so na kraju legitimirali več mladoletnikov, vendar kršitve ne ugotovili, začuden pa so bili nad vzgojnimi prijemi staršev, da jim pustijo v tako poznih urah brez nadzora, kol da naslednji dan ne bilo pouka v šolah.

TRZINSKO BANKO SO OROPALI

Če smo doslej le brali o vse pogostejših ropih menjalnic, bank in poštних uradov in si mislili, da se take stvari po svetu pač dogajajo, nas je v torek, 12. 1. 1999, presenetila vest, da sta zakrinkana neznanca oropala tudi banko v Trzinu, na Mlakarjevi cesti. Novica je kot strela z jasnega udarila med Trzince, začele so se širiti najrazličnejše govorice in ugibanja, zato smo se podali v banko, da bi iz prve roke izvedeli kaj več. Direktorica trzinske podružnice Ljubljanske banke Domzale Jožica Rihter se nam je opravičila, da bi sicer zelo rada povedala kaj več o dogodku, še zlasti ker nekatere stvari, ki so jih doslej napisali v javnih medijih, ne držijo povsem, vendar po ukazu preiskovalcev in vodstva banke v Domžalah nihče od uslužbencev o ropu ne sme dajati izjav. Ocenjujejo namreč, da je v interesu preiskave bolje, da nekaterih podrobnosti še ne objavijo. Zatrnila je samo, da so uslužbenci banke, ko sta jim roparja grozila z orožjem, delovali povsem v skladu s pravili in da so kljub očitno resnim grožnjam z orožjem vseeno takoj sprožili alarm. Tudi gospa, ki je bila v času ropa v banki, nam ni hotela povedati kaj več, kot smo lahko prebrali v dnevnem časopisu. Očitno je zaradi dogodka še pretresena in se boji, da bi objava njenega pričanja lahko škodovala njej in njeni družini. Do zaključka redakcije policistom roparjev banke še ni uspelo odkriti, če se jim bo to posrečilo, bomo lahko tudi mi napisali kaj več o prvem bančnem ropu v Trzinu.

MŠ

Servis Trzin

Trzin, Ljubljanska 24, tel.: 061/721 720, fax: 061/712 032
Trgovina: 061/722 777, prodaja vozil: 061/712 234

Nov avto.

ZDAJ ali nikoli!

Fiesta Encore - Svetovna znamka. Nemški avto.
Slovenska cena. Že od 1.258.731 SIT

Escort Classic - Legenda živi! 4,13 metra. Zračna
blazina. 380 litrov. Servo ojačevalnik volana. 5 vrat.
Centralno zaklepanje. Že od 1.792.650 SIT

Mondeo Family - Zamenjajte razred! Do 200.000 SIT
več za vaše rabljeno vozilo. Klimatska naprava
serijsko. Že od 2.993.241 SIT

Canon

MULTIPASS™ C50

CENA: 115.000,00 SIT + PD

BIRING

Molnica 5, 1236 TRZIN
Tel.: 061/189 55 00, fax: 061/189 55 05

ŠPORT SERVIS IN TRGOVINA

ERDANI

Rojska c. 18d
1230 Domžale
Tel.: 061/715-842

delovni čas:
ob delovnikih: 8" - 13"; 14" - 19"
ob sobotah: 8" - 12"

SERVIS IN PRODAJA SMUČI, FITNESS OPREME, KOLES,
REZERVNIH DELOV, ROLLERJEV IN OSTALE ŠPORTNE OPREME.

RTV SERVIS

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 061 716 - 302
mobilni: 0609 644 - 121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

FALÉONE

DRUŽBA ZA TRGOVINO IN SVETOVANJE

Blatnica 1, p.p. 128,
1236 Trzin (Piramide)
tel./fax: 061/162 18 00
GSM(NMT): 041(0609) 635 933

SEIWA intenzivna maska za lase s proteini
svile

ZNAČILNOSTI:

Svilnata, kremna obloga s proteini svile,
silikoni in keratinom vrne gibčnost in
energijo utrujenim lasem.
Zmehča, zravna in razvzroja vsak
pramen in maksimalno poveča lesk.

Uporaba:

Masko nanesite po šamponiranju na
vlažne lase in pustite delovati nekaj minut.

TRGOVINA Z LASNO KOZMETIKO
ODPRTA: OD PONEDELJKA DO PETKA OD 9⁰⁰ - 17⁰⁰

lasna kozmetika in
oprema za frizerske salone

rolland
ITALY

NAJBOLJSE ZA VASE LASE